

2 Nemzetközi
kiállítás Kassai Gyula
mellett

4 Mindenki
kerüljön az öt
megillető helyre

6 Kilépni
életveszélyes
lenne

11 Erőt merít
minden
keresztény

Megtartja pozícióit a KDNP

A Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési és kormányzati pozíciója jelenleg messze fölötté van annak a lehetőségnek, amit eddig elért legjobb választási eredményünk kínált – mondta el lapunknak Harrach Péter. A frakcióvezető a 2014-es választás utáni várható helyzettel kapcsolatosan közölte: az előzetes egyeztetések során a KDNP-nek felkínált választókerületek száma pontosan megfelel a mai arányoknak.

-AB-

– Sokszor elhangzó vád a magyar nyilvánosságban, hogy a kormányzó párt szövetségben a Kereszténydemokrata Néppártra a statisztika szerepe osztott, mintha nem képezne önálló entitást...

– A Kereszténydemokrata Néppárt jelenlegi országgyűlési és kormányzati pozíciója messze fölötté van annak a lehetőségnek, amit eddig elért legjobb választási eredményünk kínált. Ha utánagondolunk a számoknak, nehéz lenne ezt vitatni: har-

minchét fős frakciónk van, hat kormányzati hely, három országgyűlési

bizottsági elnöki és egy alelnöki pozíció a miénk. Ez azt mutatja, hogy a Fidesznek szüksége van egy erős KDNP-re. Sajnos helyi képviselőtünk sok esetben alulreprezentált. Ennek oka a helyi érdekérvényesítés hiánya vagy a szövetségi lojalitásunkkal való visszaélés. Számomra nyilvánvaló, hogy a 2014-es választások után a KDNP a Parlamentben megőrzi szövetségben belüli pozícióját, és a helyi eredményeken is javítani tudunk.

– Folytatás a 3. oldalon –

Lemondott Schmitt Pál

Lemondott államfői hivataláról Schmitt Pál köztársasági elnök; az államfő döntését április 2-án jelentette be az Országgyűlésben, napirend előtt. Schmitt Pál azt mondta: az alaptörvény szerint az államfő kifejezi a nemzet egységét. „Ezen rendelkezés számomra azt jelenti, hogy ebben a helyzetben, amikor személyes ügyem szeretett nemzetemet inkább megosztja, mintsem egységesíti, kötelességemnek érzem, hogy szolgálatomat befejezzem, elnöki mandátumomról lemondjak”. Schmitt Pál kiemelte: „az én lelkiismeretem tiszta”

FORRÁS: KDNP.HU

Tekintettel arra, hogy elnöki megbízatásomat önöktől kaptam, önök előtt tettem esküt, tájékoztatást is önök előtt adok egy személyemmel kapcsolatos ügyben – mondta napirend előtt Schmitt Pál államfő a parlament április 2-i ülésén.

Szerinte szinte semmi sem szent, betegség, rokonság, ifjúkori tettek, szülők bűne és sok olyan dolog, aminek semmi köze a személyes cselekvéshez. „Nehéz ezt a méltánytalanságot elfogadni, még ha hibák is állnak a háttérben, még ha megítélése nem is egyértelmű” – folytatta a köztársasági elnök.

Mint idézte, egy internetes portál névtelen bloggere azzal vádolta, hogy túl sokat idézett mások munkáiból, s még ki sem adhatott egy közleményt, már megbélyegezték, felröppent, hogy mondjon le, sokan gondoskodtak arról is, hogy külföldön 20 éves MOB-elnöki munkáját is aláássák.

„Becsületében és emberségében meggyalázták az ország köztársasági elnökét” – folytatta Schmitt. Az elnök úr arról beszélt, hogy „kiállított részletekkel” sikerült a közvéleményt félrevezetniük. Megismételte a Magyar Televízióban március 30-án este sugárzott interjúban elhangzottakat, s kiemelte, hogy az 1985. évi szabályozásnak, a TF-en érvényben lévő szabályzatoknak megfelelt a kisdoktoriája.

– Folytatás a 10. oldalon –

Nem leszünk gyarmat!

Magyarország a rá nehezedő nemzetközi nyomással és diktátumokkal szemben nem tudta volna felvenni a kesztyűt 2011-2012 telén, ha nem lépnek sorompóba százazrek, hogy tudtára adják mindenkinek: a magyarok nem fognak idegenek diktátumai szerint élni – szögezte le március 15-én ünnepi beszédében Orbán Viktor a Kossuth téren. 1848-49 óta soha nem voltunk olyan közel a szabadsághoz és olyan egységesek, mint ma. Még sohasem állt ennyi eszköz a rendelkezésünkre, hogy kitorjünk a kiszolgáltatottságból – mondta a miniszterelnök.

FORRÁS: FIDESZ.HU, MTI

Ez a nap a szabadságharcosok napja. Ez a tér a szabadságharcosok tere. És azért jöttünk ma éppen ide, mert mi, magyarok a szabadságharcosok népe vagyunk – fogalmazott Orbán Viktor, leszögezve: mi, ma élő magyarok 48 politikai és szellemi örökösei vagyunk. 1848 politikai és szellemi programja úgy hangzott: nem leszünk gyarmat. A magyarok programja és kívánsága 2012-ben így hangzik: nem leszünk gyarmat – húzta alá a kormányfő.

Orbán Viktor külön köszöntötte azokat, akik a januári békemenetben kiálltak Magyarország szabadságáért és függetlenségéért, és ezzel kiálltak egymás mellett is. Magyarország a rá nehezedő nemzetközi nyomással és diktátumokkal szemben nem tudta volna felvenni a kesztyűt 2011-2012 telén, ha nem lépnek sorompóba százazrek, hogy tudtára adják mindenkinek: a magyarok nem fognak idegenek diktátumai szerint élni. Nem fogják feladni sem a függetlenségüket, sem a

szabadságukat, és ezért nem fogják feladni a húsz év után végre valahára megszült alkotmányukat sem. Köszönet a kiállásért – jelentette ki a miniszterelnök.

A kormányfő szerint jó okunk van arra, hogy 164 év után is kövessük a 48-asok példáját. Mit mondanánk mi, mai magyarok a 48-asoknak? Tartjuk-e még az esküt? Szabad-e ma a magyar? Szabad-e az a magyar, akit víz alá nyom az adóssága? Szabad-e az a magyar, akinek a saját otthon csak vágyálom? Szabad-e az a magyar, aki háromszor is meggondolja, vállaljon-e újabb gyermeket? Szabad-e az a magyar, aki évek óta nem talál munkát?

Szabad-e az a magyar, akinek éhes a gyermeke? Szabad-e az a ország, ahol minden száz jövedelemadó forintból 90 a hitelezőkhöz kerül? Szabad-e az az ország, amely szilárd talaj helyett adósság-ingoványon áll? – sorolta a miniszterelnök.

1848-49 óta soha nem voltunk olyan közel a szabadsághoz és olyan egységesek, mint ma. Hosszú évtizedek óta nem voltunk olyan erősek, mint ma. Még sohasem állt ennyi politikai, alkotmányos és gazdasági eszköz a rendelkezésünkre, hogy kitorjünk a kiszolgáltatottságból – fogalmazott Orbán Viktor. A miniszterelnök hozzátette: ma már elegendő és elég elszántak vagyunk, hogy a szabadságjogaink után kivívjuk a szabad magyar életet is. A szabadság azt is jelenti, hogy nemzetünk nem alábbvaló másoknál, és hogy nekünk is kijár a tisztelet – hangsúlyozta. A kormányfő hozzáfűzte: magunknak, magunkért dolgozunk, és nem fogjuk adósrabszolgaként leélni az életünket.

– Folytatás a 8. oldalon –

Nemzetközi kiállítás Kassai Gyula mellett

A Református Egyházak Világközösségének (WCRC) főtitkára levélben fordult Fazekas László püspökhöz, amelyben a világszervezet szolidaritását fejezte ki a módosított állampolgársági törvény jogi következményei miatt. Dr. Setri Nyomi a Szlovákiai Református Keresztény Egyház (SZRKE) püspökéhez írt levelében azt írta, különös figyelemmel és aggodalommal követik Kassai Gyula tiszteletes esetét. A Református Egyházak Világközösségének főtitkára együttérzéséről és segítségéről biztosította Kassai Gyula lévai lelkészt, akit megfosztottak szlovák állampolgárságától, miután felvette a magyart.

FORRÁS: UJSZO.COM

A főtitkár egyben felajánlotta segítségét és közbenjárását, hogy a szlovákiai hatóságok visszavonják döntésüket, amellyel a lévai református lelképásztort önkakaratára ellenére megfosztották állampolgárságától. A levél kitér a szlovákiai alkotmánybírók vizsgálatára, melytől pozitív eredményt vár. Nyomi bátorította a SZRKE vezetését, hogy egyértelműen hangoztassa véleményét és kritikáját a hatóságok előtt, amelyhez a szervezet segítségét is felajánlja.

Az Európai Egyházak Konferenciájának (CEC) vezetője szintén reagált az ügyre, Fazekas Lászlónak küldött levelében. „Megráztak a hírek, igen nagy szomorúsággal fogadtam azokat. Lé-

nyegtelen, hogy milyen a két szomszédos ország kapcsolata, ilyen módon nem fosztható meg senki sem az állampolgárságától” – fogalmazott Rüdiger Noll.

Levelében kifejezte azt a reményét, hogy a szlovák alkotmánybírók megerősítik azt az alkotmányos rendelkezést, miszerint senki sem fosztható meg szlovák állampolgárságától akaratára ellenére. Továbbá biztosította a református püspököt arról, hogy személy szerint mindent meg fog tenni, közbenjár az alapvető emberi jog érvényesítése érdekében.

Rüdiger Noll reméli, hogy a testvéregyházak az ügyet ökumenikus közösségként fogják megvitatni a Szlovákiai Egyházak Ökumenikus Tanácsának ülésén.

Miskolc tiszteletbeli polgára lett Kassai Gyula. A lelkész március 14-én vette át a miskolci polgárságáról tanúskodó oklevelet Kriza Ákostól (Fidesz-KDNP), a borsodi megyeszékhely polgármesterétől. A református egyház Nyilas Misi Házában tartott, március 15-ről megemlékező ünnepségen Kassai Gyula úgy fogalmazott: 1848–1849 forradalma és szabadságharca a hazáról, a szabadságról, a helytállásról, a hitvallásról szól, arról, hogy tudni kell küzdeni, harcolni a nemzetért, jogainkért, a szabadságért. Mint mondta: ma is vállalni kell küldetésünket, mint ahogy tették azt a márciusi ifjak is, akik küzdöttek a nemzet megmaradásáért, a függetlenségért. Kriza Ákos, miután átadta a Miskolc tiszteletbeli polgáráról szóló oklevelet Kassai Gyulának, azt mondta: Miskolc közössége mellette van magyarságért folyó küzdelmében.

Olasz államfői kitüntetés Semjén Zsoltnak

FORRÁS: KDNP.HU

Az olasz-magyar kapcsolatok előmozdításáért több évtizeden át kifejtett tevékenységének elismeréseként Olasz Köztársasági Érdemrend kitüntetésben részesült Semjén Zsolt, nemzetpolitikaiért felelős miniszterelnök-helyettes. A kereszténydemokrata politikus a kitüntetést március 21-én az olasz nagykövettől Budapesten vette át.

Giorgio Napolitano, az Olasz Köztársaság elnöke az olasz-magyar kapcsolatok előmozdításáért több évtizeden át kifejtett tevékenységéért

adományozta Semjén Zsoltnak az elismerést, amelyet Giovan Battista Campagnola magyarországi nagykövet nyújtott át ünnepség keretében Budapesten.

XVI. Benedek húsvéti üzenete

Az ünnepi szentmisét követően a pápa a Szent Péter bazilika központi erkélyéről hatvanöt nyelven adta hírül Krisztus feltámadását. „Krisztus feltámadott, halleluja!” – mondta először olaszul, a világnyelveken, majd Európával kezdve végig a kontinensek különböző nyelvein, a nyelvek sorában a tizenharmadik helyen magyarul is a Szentatya. Kedves Testvérek! Ha Jézus feltámadt, akkor – és csak akkor – valami valóban új dolog történt, ami megváltoztatja az ember és a világ helyzetét – mondta XVI. Benedek.

FORRÁS: Vatikáni Rádió

Kedves Testvérek Rómában és az egész világon! „Surrexit Christus, spes mea” – „Feltámadt reményem, Krisztus”. Jusson el mindnyájatokhoz az egyház dicsőítő hangja azokkal a szavakkal, amelyeket az ősi himnusz Mária Magdolna ajkára ad. Ő az első, aki Húsvét reggelén találkozik a feltámadt Jézussal. Sietve elment a többi tanítványhoz és repeső szívvel hírül adta nekik: „Láttam az Urat” (Jn 20, 18). Mi is, akik áthaladtunk Nagyböjt pusztaságán és Jézus kinszenvedésének fájdalmas napjain, adjunk ma helyet a győzelmi kiáltásnak: „Feltámadt! Valóban feltámadt!”.

Minden keresztény újra átéli Mária Magdolna tapasztalatát. Ez a találkozás megváltoztatja az életünket: találkozás ez azzal az egyetlen Emberrel, aki megismerteti velünk Isten teljes jóságát és igazságát, aki nem felületesen, pillanatnyilag, hanem gyökeresen szabadít meg bennünket a gonosztól. Teljesen meggyógyít bennünket, és visszaadja méltóságunkat. Ezért hívja Magdolna Jézust „reményemnek”: mert Ő volt az, aki révén újjászületett, Ő adott neki új jövőt, jó

életet, amely mentes a gonosztól. „Reményem Krisztus” – ez annyit jelent, hogy minden jóra való vágyakozásom Őbenne talál valós lehetőségre: Vele remélhetem, hogy életem jó és teljes, örök, mert maga Isten jött annyira közel hozzánk, hogy végül be is lépett emberségünkbe.

Kedves Testvérek! Ha Jézus feltámadt, akkor – és csak akkor – valami valóban új dolog történt, ami megváltoztatja az ember és a világ helyzetét. Akkor Jézus olyasvalaki, akire feltétel nélkül ráhagyatkozhatunk, és nem csak egyszerűen bízhatunk az üzenetében. Ő ráhagyatkozhatunk, mert a Feltámadott nem a múlthoz tartozik, hanem élőként van jelen ma is. Krisztus remény és vigasz, különösen a keresztény közösségeknek, amelyeket hitük

miatt a leginkább sújt a hátrányos megkülönböztetés és az üldöztetés.

A Feltámadott egyháza, a remény ereje által jelen van a szenvedés és az igazságtalanság minden emberi helyzetében – mondta XVI. Benedek, aki Krisztus reményét kérte a Közel-Keletnek, Szíria menekülteinek, az afrikai földrész keresztény közösségeinek és a kontinens szenvedőinek.

A liberalizmus elleni harcra szólít az egyház

Az ortodox keresztények április 8-án ünneplték a virágvasárnapot, Jézus Krisztus bevonulását Jeruzsálembe. Az orosz ortodox egyház országos körlevélben szólította harca híveit az Oroszországban egyre nagyobb teret nyerő antiklerikális erők és az agresszív liberalizmus hamis értékei ellen. Az egyház úgy véli, hogy Oroszországban működnek olyan egyházellenes erők, amelyek nem szeretnék, ha az egyház aktív szerepet vállalna az ország életében és milliókat egyesítsen.

FORRÁS: OROSZHIREK.HU

Ezek az erők megpróbálják lejáratni a papságot, megosztani a társadalmat és legfőbb céljuk, hogy az oroszok ne járjanak a templomokba. Az egyház hajthatatlanul ellenzi az olyan keresztényellenes dolgokat, mint például az egyneműk házassága és a szexuális erkölcstelenség. A körlevélben megemlítenek olyan személyeket is, akiknek kereskedelmi érdekeit sérti az új templomok építése Moszkvában és több orosz városban is. Az antiklerikálisok provokációinak

legfőbb célpontjai a papok. Az üzenetben felsorolják a közelmúltban elkövetett szentségtörő eseményeket, kiemelve a február 21-én a moszkvai Megváltó Krisztus székesegyházoltára előtt elkövetett istenkáromlást, amely a Pussy Riot nevű punkcsoporthoz kötődik. Április 22-én nyilvános imát tartanak a hit és az egyház jó hírének védelmében.

Az orosz a legnagyobb ortodox egyház, becslések szerint az orosz ortodox hívők száma eléri a 150 milliót világszerte. Az egyház vezetője Kirill, Moszkva és Oroszország pátriárkája.

Megtartja pozícióit a KDNP

– Folytatás az 1. oldalról –

– A 2014-es választás után kétszáz fős lesz a Magyar Országgyűlés, tehát sok jelenlegi képviselő nem lesz az két év múlva. Természetesnek mondható, hogy már most elkezdődtek a spekulációk, amelyek egy részének érzékelhetően az a célja, hogy feszültséget láttasson a szövetség két pártja között. Hol tart a 2014-es jelöltállítás?

– A választókerületi elnökök, vagyis a következő választás képviselőjelöltjeinek kiválasztása folyamatban van. A végső döntést a miniszterelnök hozza meg. Legfontosabb szempontja a mandátumszerzés biztonsága, vagyis az alkalmas személy kiválasztása. Érthető, hogy elsősorban kipróbált emberekben gondolkodik.

– Hogy látja, hogyan alakulhat majd a Kereszténydemokrata Néppárt követ-

kező országgyűlési képviselőcsoportjának összetétele?

– A 2014-ben megszülető KDNP-frakció összetétele nagy valószínűséggel hasonló lesz a jelenlegi ciklus képviselőcsoportjának összetételéhez. 2010-ben három forrásból táplálkoztunk: a KDNP egyéni képviselőiből, azokból a keresztény szellemű képviselőkből, akiket eddig fideszesnek, vagy a civil világból származóknak tekintettek, illetve a listán szereplő jelöltjeinkből. Pozitív tapasztalatunk, hogy az eredetileg nem KDNP-s, de keresztény képviselők a frakcióban elkötelezett kereszténydemokratákká váltak. Példának említhetném Nagy Kálmán professzor urat, Varga László püspök-helyettes urat vagy Habis László egri polgármestert.

– Vannak vélemények, amelyek szerint a képviselők számának csökkenését a KDNP sínyli majd meg, magyarán

képviselői helyeinek száma nemcsak abszolút értelemben csökken, de a párt-szövetségen belüli arányhoz képest is...

– Az előzetes egyeztetések során a KDNP-nek felkínált választókerületek száma pontosan megfelel a mai arányoknak. Az összeférhetetlenségi szabály több képviselőt arra készítette, hogy döntsön, polgármesternek, vagy képviselőnek indul 2014-ben. Közülük eddig négyen a felajánlott képviselőjelöltség helyett a polgármester-jelöltséget választották. Ma még bizonytalan, hogy ki fogja betölteni helyüket. Egy biztos, a miniszterelnök szempontja érvényesülni fog, az lesz a jelölt, aki hozni tudja a mandátumot.

– És a listás helyek?

– Az országos lista még nem állt össze, annyit tudunk, hogy a KDNP-nek lesz egy kvótája, amit saját belátása szerint tölt be.

Semjén Zsolt találkozott a veszprémi alapszervezettel

K. T.

Semjén Zsolt elnök március 15-én találkozott a KDNP veszprémi alapszervezetének tagságával. A zsúfolásig megtelt teremben a pártelnököt Latorczai János veszprémi elnök és Halmay György elnökségi tag fogadta.

Latorczai János tájékoztatta az elnököt a veszprémi szervezet munkájáról és az

újjonnan alakult IKSZ helyzetéről. A tájékoztatást követően Semjén Zsolt előadást tartott a Kereszténydemokrata Néppárt országos politikájáról és a párt-szövetség kapcsolatáról.

A bensőséges hangulatú megbeszélés után a pártelnök és a tagság együtt ment a március 15-i városi ünnepségre.

Nem enged a kormány a politikai zsarolásnak

Csak olyan ember lehet köztársasági elnök a Fidesz-KDNP párt-szövetség támogatásával, aki „személyében legalább úgy, vagy még inkább elkötelezett a hűsvéti alkotmány védelmében, mint Schmitt Pál volt” – jelentette ki Semjén Zsolt, nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettes a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének budapesti kerekasztal-beszélgetésén. A Kereszténydemokrata Néppárt elnöke kérdésére válaszolva azt mondta: Kövér László és Áder János jelölését a KDNP egyaránt elfogadhatónak tartja.

FORRÁS: KDNP.HU

Miért is kellene egy köztársasági elnöknek politikán kívül állónak lennie? – tette fel a kérdést, majd példaként Göncz Árpádot említette. Miből gondolja az MSZP, hogy Szili Katalin politikán kívüli lett volna? Az elmúlt 20 évben az államfő soha nem állt kívül a politikán – jegyezte meg. Az államfő lemondásáról szólva kifejtette: annak semmi köze nincs Schmitt Pál dolgozatához, ez nem ügy, hanem ürügy. Úgy fogalmazott: ez egy ember tragédiája. Szerinte az államfőt azért támadták, mert aláírta a hűsvéti alkotmányt, illetve a balliberális oldal nem hajlandó tudomásul venni, hogy legitim módon, a magyar hagyományoknak megfelelő alaptörvényre váltották le a korábbi, „Rákosi nevével fémjelzett”, ideiglenes alkotmányt.

„Ahogyan egy alkotmányos forradalommal megalkottuk a hűsvéti alkotmányt, úgy ezzel szemben elindult egy alkotmányos ellenforradalom”, utóbbiban azonban nemcsak a balliberális oldal érdekelt, hanem azok a jobboldalhoz köthető erők is, amelyek a 89-es paktumban érdekeltek, és a paktumalkotmányhoz kötődnek, ezt tekintik etalonnak – jelentette ki. Semjén Zsolt azt mondta, a KDNP által képviselt értékrend teljes mértékben tükröződik az alkotmányban és a kétharmados törvényekben.

Schmitt Pál köztársasági elnök tavaly április 25-én, hűsvéthétfőn írta alá Magyarország új alaptörvényét, amely idén január 1-jén lépett hatályba.

Az unióval és a Nemzetközi Valutaalappal folytatandó tárgyalásokról szólva hangsúlyozta: „Rubicon előtt állunk”, minden gazdasági kérdéstről hajlandóak egyeztetni, de politikai zsarolásnak nem engednek. Nem volt arra precedens, hogy politikai feltételeket kérjenek számon egy országon. Az pedig elfogadhatatlan, hogy a nemzeti bank elnöke ne tegyen esküt az alkotmányra. A deficit tekintetében „tenyérjósítás és unfair, amit csinálnak”. A miniszterelnök-helyettes álláspontja szerint nincs reális lehetőség az unióból való kilépésre. Hova lépünk, Ukrajna mellé? – kérdezte, hozzátéve: az Isten mentsen meg még egyszer a posztszovjet szférától.

A fővárosi szovjet emlékműről azt mondta: „erkölcsileg botrány”, hogy ott áll, de bizonyos szerződések alapján áll ott. „Most nem érdekünk, hogy az oroszokkal összerúgjuk a port”, de egyeztetni kell az emlékmű megváltoztatásáról, és példaként pravoszláv keresztállítást lehetőséget említette.

A nemzetpolitikáról szólva felidézte, megígérte a kormányfőnek, hogy a ciklus végére 500 ezer új állampolgár lesz. Ezt tartani tudják. Hozzátette: problémák Szlovákiával nem az Orbán-kormány miatt vannak, „az állampolgársági kérdést nem egyszerűen, de meg fogjuk oldani”. Arról, vajon politikai értelemben jó-e, hogy van KDNP, kijelentette: szükséges egy olyan politikai erő, amely vállalja a történelmi egyházak tanításának politikai kifejezését, akkor is, ha ez esetleg nem találkozik a közízléssel. A kormánypártok szövetsége nem pusztán aktuálpolitikai összeállítás. Mint mondta: a KDNP világnézeti párt, a Fidesz pedig széles értelemben vett gyűjtőpárt.

Gyurcsány a rendezett világ ellen harcol

A KDNP ajkai alapszervezetének március 27-én tartott fórumán Harrach Péter az aktuálpolitikai események kapcsán reagált Gyurcsány Ferenc egyházellenes megnyilatkozására. „Gyurcsány Ferenc felvette kultúrharcos mezét, nem törődve azzal, hogy ez rombolja a társadalmi békét, növeli a hívó és nem hívó emberek közötti feszültséget. Ezzel az akciójával megrendült politikai pozícióját kívánja megerősíteni, bízva abban, hogy egy egyházellenes réteget maga mellé tud állítani” – jelentette ki a KDNP frakcióvezetője.

FORRÁS: KDNP.HU – BROCKHAUSER EDIT

A Kereszténydemokrata Néppárt ajkai alapszervezeti rendezvényén Harrach Péter előadásában elmondta, hogy az európai kultúra sajátos válságát éli. A dekadens állapot az ultraliberális és konzervatív értékrend szembenállásában is megnyilvánul. A Magyarországot ért uniós támadásoknak három előidézője van: egyrészt a gazdasági érdekeiket feltűnő multik, másrészt a bukását feldolgozni képtelen hazai baloldal, harmadrészt az előbb említett ideológiai okok.

– A Magyarországot padlóra küldő Gyurcsány Ferenc támadása az egyházak ellen a nemzetközi ultraliberális törekvésekkel egybehangzóan azokat az

intézményeket támadja, amelyek a rendezett világot képviselik – mondta a fórumon Harrach Péter.

Beszédében kitért a Fidesz-KDNP-párt-szövetség sikeres együttműködésére, az ország megújításáért folytatott munkára, a nagy társadalmi rendszerek átalakítására és az ezzel kapcsolatos törvénykezés folyamatára. Hangsúlyozta, hogy a KDNP keresztény szociális párt, így kormányzati munkája során a munkavállalók, a leszakadó társadalmi rétegek és a nyugdíjasok érdekeit tartja szem előtt. Kérdésre válaszolva példaként említette a szabad vasárnappal kapcsolatos törekvéseket, a kártyás elektromos mérőórák bevezetését, a munka törvénykönyvének a munkavállalók érdekében tett módosításait.

Az ellenzék megnyilvánulásai kapcsán szólt arról az utcai tüntetéseken megmutatkozó civil szerveződéstről, amely a „gyűlölet kultúrájaként” jelenik meg, de a rendre és normákra igényes társadalmi rétegek körében nem tud népszerűsége szert tenni.

„Új” MSZP, régi politika

STÁGEL BENCE, AZ IKSZ ELNÖKE
TÖRCSI PÉTER, AZ IKSZ ALELNÖKE

Gúr Nándor, az MSZP új alelnöke a minap kétségbe vonta, hogy 1990 előtt Magyarországon kommunista diktatúra működött. Újságírói felvetésre azzal a kérdéssel reagált: „ön szerint 1990 előtt csak diktatúra volt?”. Az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség (IKSZ) szerint a szocialista politikai nyilatkozata szánalmasan komikus, egyben azonban hátborzongató is. Éppen az ön-maga megújulását hirdető MSZP újonnan megválasztott alelnöke bizonyítja: ez a párt valójában ugyanaz „a Párt”, amely minden erejével próbálja a Rákosi Mátyás és Kádár János által elkövetett, soha el nem évülő bűnököt kétségbe vonni, a kommunista diktatúra totális rémuralmát relativizálni.

Az IKSZ természetesen tisztában van azzal, hogy a magyar szocialisták „megújulása” és „múlttal való szembenézése” valójában soha nem történt meg. Hiába húznak elő kongresszusról kongresszusra új arcokat, új neveket, vezetőik habitusa és gondolkodásmódja változatlan évtizedek óta. Gúr Nándornak az 1990 előtti, létező és a polgárok mindennapjait megnyomorító kommunista diktatúra totalitását csökkenteni igyekvő szavai is mutatják: a régi és az „új” szocialisták sem képesek viszonyukat tisztázni a letűnt rendszerhez, annak hibáit és emberiségellenes bűneit nem hajlandók teljesen elismerni.

Ezért felhívjuk Gúr Nándor és régi-új elvtársai figyelmét, hogy a Gerő Ernő, Rákosi Mátyás, Kádár János és társaik által fenntartott Népköztársaság igenis csak és kizárólag diktatúra volt. Ezek és tízezrek kerültek kényszermunka- és internálótáborokba vagy hurcolták el őket a Szovjetunióba, százakat végeztek ki az 56-os forradalom vérbe fojtása után, százezrek kényszerültek elhagyni Magyarországot üldöztetés és a lehetetlen életkörülmények miatt.

Mi fiatal kereszténydemokraták olyan Magyarországon szeretnénk élni, ahol a demokratikusan megválasztott országgyűlési képviselők tisztában vannak a diktatúra és a demokrácia közötti különbséggel. Valamint ajánljuk a szocialistáknak, hogy még egyszer olvassák át Magyarország Alaptörvényének Átmeneti Rendelkezéseit: „a Magyar Szocialista Párt osztozik mindazon felelősségben, amellyel az állampárt terhelhető”.

Mindenki kerüljön az őt megillető helyre

Az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség üdvözli a Fővárosi Közgyűlés határozatát, mely szerint Károlyi Mihály szobrát eltávolítják a budapesti Kossuth térről. Egyúttal örömmel fogadtuk a Legfőbb Ügyészség azon határozatát, amelyben teljes körű jogi, erkölcsi és politikai rehabilitációban részesítette Mindszenty József bíborost.

STÁGEL BENCE, AZ IKSZ ELNÖKE
GAAL GERGELY,
AZ IKSZ ELNÖKHELYETTES

Kereszténydemokratákként valljuk, hogy a huszadik század tragédiákkal teli történelmét akkor zárhatjuk le teljesen, ha a tragédiák okozói az őket megillető helyre kerülnek. A szélsőséges diktatúrák és a létrejöttüket elősegítő erők nem szolgálhatnak példaképül a jövő nemzedékei számára. Károlyi Mihály népköztársasága teremtette meg a szellemi és politikai alapokat az utána következő bolsevista rémuralomhoz, ezért szobrának nincsen helye Magyarország főterén, a Parlament épülete mellett. Ideje ezt megérteniük azon baloldali politikusoknak is, akik Károlyi szellemi örökségét még ma is magukénak vallva őrséget állnak szobránál.

Üdvözljük ezért, hogy a Fővárosi Közgyűlés határozata alapján Károlyi

Mihály szobrát eltávolítják a budapesti Kossuth térről.

Mindezek mellett azonban meggyőződésünk az is, hogy a zsarnoksággal szembeálló, bátor, hajlíthatatlan hazafiak példaként kell, hogy szolgáljanak a mai fiatalok számára is. A nyugati, keresztény gyökerű civilizáció megmaradásának záloga, hogy határozottan és karakteresen kiálljunk közös értékeink mellett. Ezért tekintünk büszkén a 120 évvel ezelőtt született Mindszenty József-

zsefre, aki a huszadik század tömeggyilkos diktatúráinak legsötétebb időszakában is, minden őt ért megpróbáltatás ellenére hajlíthatatlanul kiállt hazája és keresztény hite mellett.

Örömmel fogadtuk ezért a Legfőbb Ügyészség nemrég hozott határozatát, amelyben teljes körű jogi, erkölcsi és politikai rehabilitációban részesítette Mindszenty József bíborost.

Mi, fiatal kereszténydemokraták olyan világban szeretnénk élni, ahol a dolgok az őket megillető helyekre kerülnek, ezért üdvözlünk minden olyan irányú döntést, ami ezt elősegíti. A huszadik század tragédiákkal teli történelmét akkor zárhatjuk le teljesen, ha a rémtettek okozói és elszenvetődő egyaránt az őket megillető helyekre kerülnek.

Budapest, 2012. március 27.

Mikor tűnnek el a diktatúra nyomait őrző közterületi elnevezések?

Stágel Bence, a Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési képviselője, az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség elnöke az Országgyűlés április 10-i ülésnapján interpellálta a belügyminisztert a diktatúra nyomait őrző közterületi elnevezésekről.

FORRÁS: IKSZ.NET

Szomorú tény, hogy több mint 20 évvel a diktatúrából történő szabadulásunk óta az ország egyes településein járva különös időutazásnak lehetünk szemtanúi. A mai napig több száz utca, tér van elnevezve a kommunizmus tömeggyilkos rendszerének vezetőiről, kiszolgálóiról, eseményeiről és szimbólumairól.

A KDNP ifjúsági szervezete, az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség (IKSZ) régóta szorgalmazza, hogy érintett önkormányzatok változtassák meg azokat az utcaneveket, melyek mind a mai napig a kommunista diktatúra nyomait őrzik. A zsakutca.iksz.net honlapon a kereszténydemokrata fiatalok a települések lakói segítségével több száz olyan közterületi elnevezést gyűjtöttek össze, melyek a XXI. századi Magyarország demokratikus értékeivel összeegyeztethetetlenek.

Lenin, Marx, Ságvári Endre, Kun Béla, Szamuely Tibor, Mező Imre, Münnich Ferenc, November 7., Népköztársaság, Felszabadulás ma már

csak a huszadik századról szóló történelemkönyvek fekete lapjaira való nevek és fogalmak kellene hogy legyenek.

A XX. században két diktatúra elszenvetődő is voltunk, ezért mi magyarok XX. századi történelmünkben megtapasztalhattuk milyen, amikor diktatórikus eszközökkel, a nemzeti identitás elnyomásával, erőszakos módon korlátozzák mindennapjainkat. A rendszerváltás után felnőtté vált nemzedék számára elfogadhatatlan, hogy Magyarország bármelyik településének utcáin a hazánkat és a világ szerencsétlenebbik felét romlásba taszító, fejlődésünket évtizedekre visszavetítő kommunista diktatúra emlékeit őrző nevekkel találkozhatunk.

2010-ben a választók minden eddiginél nagyobb felhatalmazást adtak a változásokra, a változtatásokra. Eljött az idő, hogy a kommunizmus emlékei mielőbb végleg eltűnjenek a magyar emberek hétköznapijaiból, és ilyen tekintetben is lezárjuk a rendszerváltást.

Az új önkormányzati törvény kapcsán kormánypárti képviselőtársaim-

mal azt javasoltuk, hogy a jövőben immáron nem viselhetné közterület vagy közintézmény olyan személy nevét, aki a XX. század önkényuralmi politikai rendszereinek megalapozásában, kiépítésében, vagy fenntartásában részt vett. Az indítvány kiterjedt az olyan kifejezésekre, szervezetek nevére is, amelyek a XX. század önkényuralmi rendszereire közvetlenül utalnak, vagy azok emlékeit idézik. Sajnos ez az indítványunk nem került be az önkormányzati törvénybe, azzal az indokkal, hogy a problémát kormányrendeleti szinten még tavasszal orvosolni fogják.

Kérdezem tehát, mikor tűnnek el Magyarországon a diktatúra jegyeit viselő közterületi elnevezések?

Tállai András államtitkár válaszában kifejtette, hogy a kormány egyetért a felvetéssel, amely ma is lehetőség, az önkormányzatok megváltoztathatják a közterületi elnevezéseket. Azt kérte, dolgozzanak ki a témát illetően közös javaslatot, hozzatéve: várják a képviselő indítványát is. Stágel Bence a választ elfogadta.

Elszigetelve

FORRÁS: MARKER

Ha a bulvár-jelenség gyökereit kutatjuk, egészen a felvilágosodás koráig kell visszamennünk. A felvilágosodás ideológiájában központi szerepet játszott a társadalom átformálása, a köz-erkölcsök és szokások átalakítása. A kor embere a változások kulcsát az elit kezében tudta. Minden feltétel adva volt egy mítosz, az oktatás mítoszána megszületéséhez, amely megteremtette a fogyasztás egyfajta elméletét: a közönség hasonlatossá válik ahhoz, amit kap, amit befogad, illetve hogy a ráerőltetett szöveg, gondolat rányomja bélyegét. Ez a féle „társadalomkreatálás” akaratlanul is fontosabbá tette az oktatást, mint magát az eszmét, amit hirdetett. Az átalakulás során még azt a tartalmat is kitörölte, ami létrejöttét segítette. Így válhatott mára a fogyasztóból, a választóból, az olvasóból, a tévénezőből tartály, amibe egyes elméletek szerint bármit beletölthetünk. A »termelő« egyre inkább elszigetelődött/elszigetelődik a termékei befogadóitól, így információk híján létrejön egy kölcsönös vaktság, amely mindkét oldallal elhiteti, hogy a kreativitásnak csak a laboratóriumokban van a helye. A társadalmak lassan passzív, megjelölt történelmi szereppel nem rendelkező közönséggé degradálódhatnak. Hacsak...

Alig két hónapja érdekes hír jelent meg az egyik netes hírportálon. Amerikai filmesek megdöbbenve figyelték azt a sikert, amelyet A lopott idő című sci-fi elért a magyar mozikban, ugyanis a jövőben játszódó történet a tengeren túl kevéske nézőszámot produkált. A világ kormányai a túlnépesedés elleni küzdelemben kifejlesztettek egy olyan genetikai programot, hogy minden ember 25 évig élhet. Az új korban a pénzt értelemeszerűen az idő váltotta fel. Idővel fizették a munkát, időért adták a kávé, a lakást, a buszjegyet. Aki ügyes volt, száz vagy akár millió évet is gyűjthetett magának, és mindvégig fiatal maradt. Ám ez kevesek kiváltsága volt. A legtöbben szó szerint napról napra éltek, versenyt futottak az idővel. A sztori valamiért megfogta a magyar nézőket. A film világa sokban hasonlított a miénkhez. A néző magára ismert, amint kétségbeesetten igyekszik még egy kis időt szerezni, vagy amint a kocsmában az utolsó percekért piát vesz magának.

A kereskedelmi televíziózás, a bulvár, a sikeres tömegkultúra, az eszmék „eladásának” feltétele, hogy megszűnjön az elszigetelődés a termelő és a fogyasztó között. Az emberek azt „eszik”, amit szeretnek, amit ismernek, ezért elengedhetetlen, hogy ismerjük őket. Birjuk észjárásukat, szófordulataikat, szokásaikat, problémáikat, számoljunk kreativitásukkal. Kezdő íróknak, újságíróknak öreg rókák nem véletlenül adják ama tanácsot, hogy arról írjanak,

amit ismernek, amit bírnak. Emlékezzünk csak a legendás Kabos Gyulára, amikor a Lovagias ügy című filmben azt mondja a titkárnőjének: „Gizike, én magára több száz pengőt költök minden hónapban, gondolatban. Itt van, nézze csak meg, a noteszemet. Tegnap is vettem magának egy bundát. Gondolatban.” Csak így – az ismeret által – tudunk eladni bármit. Gondoljunk csak az anyára, hogyan tudja meggyőzni, tanítani, irányítani gyermekét? Szereti, ismeri, beszéli a nyelvét, odafigyel igényeire, szükségleteire, arra, mi foglalkoztatja.

A köztelevízió az elmúlt két esztendőben az összes hibát elkövette, amit csak lehetett. Induláskor a kialakulás vitájában gyakorta lehetett hallani: a néző nem tanulni akar, csak egy sörrel leülni és szórakozni. Igen ám, csak a szórakoztatást sem lehet bárhogyan csinálni.

„Olvasó”, vagyis tévénező, választó, rádióhallgató, vagyis aki egy „előre felállított” rendszerben kóborol. Sokan, akik még az elmúlt rendszerben szocializálódtak, saját tapasztalatból ismerik mit is jelent átlépni azt a bizonyos határt, rendszert, mit is jelent a csendes irónia, a megbúvás, az „olvasás” kreativitása. Amikor az „elit” az információ igazításán dolgozik, észre sem veszi, hogy kicselezik. Ő azt gondolja, amit mond, szószerint értik, pedig dehogy. Az olvasó hall egy hírt és kódol.

A közszolgálati tévé nézettsége az elmúlt években zuhant, míg a kereskedelmi televízióké nőtt. Ebből az a hibás következtetés vonódott le, hogy az emberek nem érdeklődnek a politika, a közélet, ellenben szeretik a bulvárt. Ennek ellentmondani látszanak azok a felmérések, miszerint olvassák, nézik a bulvárhíreket, de többnyire lenézik, megvetik a szereplőit. Továbbá a nézettségi mutatók egy-egy jó közéleti műsornál még mindig megugranak. Ha az a bizonyos ismeret megvolna, akkor hasznos visszajelzéseket szerezhetnének a médiacsinálók arról, hogy valójában hogyan, mi módon kódolnak a nézők egy-egy műsrot, miért néznek, illetve nem néznek bizonyos adásokat.

Az elszigeteltség a politikának is képes károkat okozni. Emlékezzünk Gyurcsányékra, akik azt gondolták, a társadalom szó szerint azt érti meg, amit közvetíteni kívánnak. Nem számoltak, nem vettek tudomást a cselekről, az elszigetelődés okán nem tudták „venni és megfejteni” a különböző kódokat, még akkor sem, amikor ez már nyilvánvalóvá vált.

Félidejéhez érkezik lassan a kormányzás, ezzel együtt növekvő gondként jelenik meg, hogy a politika elszigeteltségét meg kellene szüntetni, valódi visszajelzések szüktetnek, tudás, amely nélkül nincs értelmes tervezés és hatékony orszáigányítás.

Pillantás az egyházi törvény árnyékába

D-Y-Ó

Katolikus újságírók beszélgettek egy délelőttön át az egyháznak a nyilvánosságban való jelenlétéről és a média feladatairól. De hol vannak a katolikusok ma jelen a nyilvánosságban? Mit adnak ma az emberek az egyházakról, szerepükről?

A HVG éppen ezekben a hetekben (március 10.) ismertette néhány kutatás eredményeinek egy-két részletét.

Egy táblázat összehasonlította a Gallup 1998-as és a Szegedi Egyetem vallásszociológiai tanszékének ideji felmérését az ismertebb egyházak valóságos helyzetének alakulásáról. Elgondolkoztató, hogy míg számos felekezet ismertsége nagyot lépett előre, a katolikus egyháznak a tíz évvel korábbi teljes ismertsége tíz százalékot veszített. Igaz, hogy ma is a legismertebb egyház, de az előbbre lépett reformátusok azonos szinten állnak vele és megközelítették a luteránusok is.

Természetes, hogy a három történelmi egyház ma is a legismertebb. De a katolikus – sok tekintetben többet szerepel a nyilvánosságban a másik kettőnél. Nemcsak az oktatásban, de a médiában is nagyobb teret foglal el. Aligha van település, ahol katolikus templom ne állna, általános szokás ma is az egyházi temetés, amelyen nemcsak a családtagok, de távolabbi ismerősök, hivatalos meghívottak is jelen vannak. A médiák rendszeresen közvetítik a nagyobb hazai, vagy külföldi szertartásokat: pápai miséket, áldásosztásokat, a hazai éjféli, húsvéti miséket, körmeneteket. A nézők ezekről talán nem asszociálnak a „katolikus” jellegre? Esetleg nem tesznek különbséget a „keresztény” és a „katolikus” fogalma között, míg a másik két nagy felekezetnél ez markánsabb?

Vagy valóban léteznék ma a lakosságnak egy olyan rétege, amelyik nem hallott a katolikus egyházzól, katolikusokról? Kik lehetnek ők? Kínaiak, más bevándorlók? Esetleg a cigányság egy része? A távoli településeken, tanyavilágban élők? De vannak nálunk valódi távolságok? Esetleg ez olyan réteg, amelyik tudatosan tagadja, hogy bármiféle, a vallással kapcsolatos ismerete van?

Érdekes, hogy a tíz évvel ezelőtt alig ismert kisebb felekezetek ismertsége mekkorát nőtt. Ma már a Jehova Tanúiról a megkérdezettek 70 százaléka hallott, többen, mint a zsidókról, de igen magas a baptisták

és a krisnások, a Hit Gyülekezet ismertsége is. Ők mindannyian nagyarányú hithirdető tevékenységet folytatnak, és ennek kézzelfogható az eredménye. De ez nem feltétlenül szükséges, mert az alig látható ortodoxok ismertsége is a felsoroltakhoz hasonlóan az alig-ismertségből emelkedett 60 százalék közelébe. A megkérdezettek egyharmada hallott unitáriusokról, metodistákról, pünkösdistákról, adventistákról, mormonokról, akik mind az alig-ismertségből léptek előre.

Érdekes az a másik táblázat is, amely számos egyház törvények szerinti besorolása szempontjából vizsgálódik az elismertségtől a betiltásig érő grafikon mentén. Ez a táblázat meglepően egybevág az egyházi törvényben való elismertség fokozatával. Legmagasabb osztályba sorolja a róluk, a történelmi egyházakról alkotott közvélemény. A parlamenthez mérten méltóak a teljes jogú elismertségre. Míg a kisebb egyházakat legtöbbször a vallási egyesület kategóriájába sorolnák: buddhistákat, adventistákat, a Hit Gyülekezetét, iszlámistákat, Jehova Tanúit, krisnásokat, metodistákat, mormonokat, egyes izraelitákat, nazarénusokat. Míg a MAZSIHISZ-hez tartozó izraeliták jó helyezést értek el elismertség tekintetében egyházként.

Hogy a véleményt nyilvánítóknak pontos fogalmaik vannak a vallás lényegéről, mutatja, hogy majdnem teljes az elutasíthatósága a Boszorkány Szövetségnek és igen magas a Scientológia Egyházé, a Transzcendentális Misszióé, magas a Kelta Wiccáé, a Mormon Egyházé, a Hit Gyülekezeté, az Ősmagyar Táltos Egyházé, a Magyar Iszlám Egyházé a grafikonon elismert egyház fokozatán.

Az Ősmagyar Táltosokat ugyanannyian ismernék el teljes jogú államilag elismert egyháznak (10 százalék), mint az Iszlámot, Jehova Tanúit, Krisnásokat, alig valamivel kevesebben, mint a Hit Gyülekezetet, vagy az Adventistákat.

Vajon a Kelta Wicca – Magyar Táltos párharc hogyan alakulna egy nagy-britanniai felmérésben?

Mindez csak egy kis előleg azokhoz az adatokhoz képest, amelyeket majd egyszer megismerhetünk a népszámlálás részletes közzétételéből. Akkor majd megtudjuk, kik azok, illetve mennyien is vannak, akik a masszív ellenkampánnyal szemben vállalták hitbeli önazonosságukat.

Kilépni életveszélyes lenne

Az Európai Unióval alapvető problémák vannak, de kiszállni belőle életveszélyes lenne Magyarország számára – mondja lapunknak adott interjújában Surján László, Európai Parlament kereszténydemokrata alelnöke.

BRÉM-NAGY FERENC

– Az emberben él egy elképzelés, ami szerint tisztas egzisztenciával rendelkező, megállapodott embereket nem feltétlenül sorolja a rendszert megváltoztatni akarók közé. Önt, az orvost, mi vitte a rendszerváltoztató politika felé?

– Nem teljesen értem a kérdést. Én valóban „befutott” ember voltam, egyetemi docens, elég jelentős hazai és nemzetközi elismertséggel. De nem ismertem senkit a kollégáim közül, aki elégedett volt a rendszerrel. Hiszen mindenki látta, aki kicsit föntebb volt, talán még jobban látta, hogy semmi nem működik jól. Azok, akik közéleti útra léptek a rendszerváltáskor, valójában majdnem mind valamilyen elfogadható poszton voltak.

– Miért a Kereszténydemokrata Néppártra esett a választása?

– Nem voltam soha pártember, politikával nem foglalkoztam. Az azonban világos volt számomra is, hogy ha közéleti munkát akarok végezni, azt a keresztény elvekre építve szeretném tenni. Hová is mehettem volna máshová? Ráadásul nem én választottam, engem választottak. Keresztes Sándor felkért, hogy legyek a párt egyik „újraalapító” tagja. Akkor, 1989 tavaszán, még ezt elutasítottam, de ősszel beléptem a pártba.

– Az első szabadon választott kormányban miniszteri tárcát kapott. Mondták és ma is mondják, az Antall-kabinet kamikazekormány volt. Ma, majd húsz év elteltével hogyan látja a magyar demokrácia első éveit, különösen annak fényében, hogy sokszor kerül szóba a rendszerváltoztatás félresiklása, befejezetlensége, és az, hogy mai problémáink egy része ott gyökerezik?

– A kamikazekormány szó nem öngyilkos hajlamot jelent, csak annak tudatosítását, hogy nem valami könnyű kis sétáról van szó. Ma épp hullámvölgyben van az első kormány megítélése. A bukás után lefelé ment, majd pozitívabbra váltott, most ismét több a kritikus hang. Előbb-utóbb beáll a megítélésünk valahol középen. Tény, hogy sok hibát követett el ez a kormány. Ilyennek tartom a privatizációt, a szabaddemokraták által megerősített média- valamint az önkormányzati törvényt. Katasztrofális volt a kárpótlás. A kormányon belül nem volt egységes gazdaságpolitika. Akkoriban senki nem gondolta végig a

rendszerváltás közgazdaságtanát. Például azt, hogy a régi állami tulajdonos helyét átvevő magántőke nem nyújtja azokat a közszolgáltatásokat, amelyeket az állam abból a jövedelemből fedezett, ami a munka értéke és az alacsony bérek között volt. Ez a haszon az új tulajdonosé lett, az állam meg kénytelen volt a kis jövedelmű embereket adókkal nyomorítani, ha oktatást, egészségügyet, közlekedést akart biztosítani.

– Giczy György és Füzessy Tibor vezetése idején, amikor sokakat kizártak a pártból, ön egyik alapítója és alelnöke lett a Magyar Kereszténydemokrata Szövetségnek, amely a Fideszben talált politikai otthonra. Milyen szerepe volt a szervezetnek az alakulása idején és milyen most, amikor újra törvényesen működik a párt és országgyűlési képviselőcsoport is van?

– Az MKDSZ-t mentőcsónaknak szántuk. Átmentette a kereszténydemokráciát, „megfertőzte” az akkor még liberális Fideszt, s Harrach Péter révén részese lett az első Orbán-kormányban, amely mindeddig a legtöbbet tette a kereszténydemokrata elveknek a gyakorlatba való átültetése érdekében. Mivel 2002-ben Varga László idejéig sikerült újraéleszteni a pártot, ez a politikai szerep véget ért. Politikai tevékenységem egyik kiemelkedő teljesítményét látom az MKDSZ-ben, ki kellett találni, meg kellett valósítani. Sikerült. Annyira, hogy még az Európai Néppárt is elismerte, megfigyelői tagsággal jut-

mazta. Ma kulturális civil szervezetként létezik. Remélem, politikai célra soha nem kell többet aktiválni.

– Mondható-e, hogy a mai pártszövetség csírái már az 1998 és 2002 közötti ciklusban megtalálhatóak voltak, amikor kereszténydemokraták is ültek a Fidesz frakciójában?

– Jaj, az ültek szót nagyon nem szeretem. Ülni a börtönben szoktak. Meg némelyek ellustulva a hátsójukon. Mi akkor a Fidesz frakcióban dolgoztunk, s talán nem is rosszul. Ekként a kérdésre igen a válasz.

– Ön az Európai Parlament alelnöke. Magyarország az utóbbi időben támadások keretében áll az európai sajtóban és az uniós szervezetei is rendre elmarasztalják az országot. Hogyan látja, mi ennek az oka, és főként hogyan lehetne ennek elejét venni?

– Az okok sokrétűek. Néhányat említék. (1) Rohamtempót diktál az élet a magyar parlamentben. Másfél év alatt negyedfélszáz törvényt nem lehet hiba nélkül megalkotni. Van tehát jogos kritika. Mégis helyeslem a rohanást. Országátalakító, nagy lépéseket nem szabad a ciklus második felére hagyni, mert akkor biztos a bukás. (2) Az ellenzék itthon súlytalan. Mivel semmit elintézni nem tud, olyan terepet keresett, amelyen legalább látszólag eredményes lehet. Az uniós, s azon belül az Európai Parlament erre jónak látszott. Itt össze lehet hozni egy erős baloldali blokkot: kommunisták, zöldek, liberálisok, szocialisták. De számos emberük van a Bizottságban, akik hamis állításokkal orruknál fogva vezetnek a biztosoakat is. Ez nagyon rossz, s mivel annyira aljas, jóérezésű ember el sem hiszi, hogy nem igazak a vádak. (Olyan nagyot kell hazudni, amekkoráról tisztességes ember el sem képzeleli, hogy hazugság.) (3) Gazdasági szuverenitásunk érdekében több olyan lépés is történt, ami fájdalmas nagy világcégek számára. Az ő érdekérvényesítő képességük nem lebecsülendő.

Elejét már nem lehet venni ezeknek, s talán nem is kell. Ebben az el-

lenségű pergőtűzben voltak olyan lépéseink, amelyeket olykor és egyesek már nem kritizálnak, hanem követnek.

– Megteszünk-e mindent azért, hogy megértsenek minket a kontinensen? Talán ugyanilyen fontos kérdés, hogy amit teszünk ezért, azt jól teszünk-e?

– Sokkal inkább a süketek párbeszéde folyik. Aki nem élt diktatúrában, nem is érti gondjainkat és bajainkat. Ez azonban nem mentség; sokkal-sokkal többet kellene tenni, s megelőző jelleggel. A rohanás kényszerű kapcsán pedig már elmondtam, nem teszünk mindent jól. De az vesse ránk a követ, aki jobban tudná tenni.

– Az egyedülállóan nagy választói felhatalmazást kapott kormányt érő támadások a hazai szélsőségek mármára hajtják a vizet, nő az uniós szembeni ellenérzés, a kilépés hangoztatása a Jobbik napi témája lett. Mit érzékelnek ebből az EU intézményeiben és az Európai Parlamentben?

– Az unióellenes hangulat nem magyar jelenség, mondhatni általános. Sokan a bajok okát magában az unióban látják, mások meg épp a megoldást várják tőle. Itt a baloldal azt állítja, hogy a Jobbikkal, illetve a radikalizálódással való fenyegetés csak a mi trükkünk. A Jobbik egyébként ráült erre a témára, mi legalább annyira látjuk az uniós hibáit, de az öngyilkos lépés, a kilépés helyett a hibák kijavítását tekintjük célnak.

– Miért lenne a kilépés öngyilkos lépés?

– Nézzük a tényeket. Magyarország 2004 óta folyamatosan többet kap az uniótól, mint amennyit hozzájárulásként befizet. A nyereség jelentős, összesen 14 milliárd euró. Érdekesség, sőt annál több, hogy ennek több mint fele az Orbán-kormány másfél éve alatt jött be az országba. Ezt a pénzt az eddigiéknél jobban kell felhasználni. Az átalakítás részben megtörtént, részben majd az új ciklustól várható. A feladat az, hogy ez a pénz a gazdaság fejlesztése révén munkahelyek létesítését és a termelés növekedését szolgálja. Eladósodottságunk ismeretében csak hátrányunk származna abból, ha ez a forrás megszűnnék.

De a tagság ennél többet jelent. Érdemes megnézni, miként alakult külkereskedelmi mérlegünk. Éveken át a behozatalunk nagyobb volt, mint a kivitelünk. Ha csak az uniós tagállamokkal való kereskedésünket nézzük, a mérleg 2003-ban 1,2 milliárd euró veszteség volt, ez 2004-ben már 664 mil-

lió többet változott, és azóta jó ütemben növekszik, tavaly, tavaly előtt már meghaladta a tíz milliárd eurót. Ha az egész magyar kivitt és behozatalt nézzük, akkor a mérleg még 2008-ban is negatív, de azóta az unió kívüli országokkal szembeni hiányunk kisebb lett, mint a tagállamokkal kapcsolatos növekvő többletünk. Pozitív kereskedelmi mérlegünk tehát egyértelműen a közös piac eredménye. Ebből kiszállva exportunk megnehezedik, az idetelepült gyárak, akár a most felépült Mercedes is, előbb-utóbb távoznak, tovább növekszik a munkanélküliség: drágán fizetnénk meg egy érzelmi döntést.

– Ezek szerint az unióval minden rendben van?

– Nem, mondhatni, hogy semmi nincs rendben. Az unióval alapvető bajok vannak. Csak azt állítom, hogy kiszállni életveszélyes. Mit lehet tehát tenni? Része vagyunk a döntéshozatalnak, s többen járnak hasonló cipőben. Az unióra is igaz, amit az egyháziak mondanak: semper reformanda, azaz állandóan meg kell újulnia. Luther Márton gondolata ma már az egyetemes kereszténység kincse és feladata. Ha ez a megújulási kényszer a Krisztus által alapított intézményre nézvést igaz, hogyan lenne az erre az emberi elgondolásra, akár mondhatnám: tákolmányra nézvést. Felépítése, döntéshozatali mechanizmusa bonyolult, a korszerű igényeknek messze nem felel meg. Egy időben sokat beszéltek az úgynevezett demokráciadeficitről. Az Európai Parlament jogainak bővülése erre ad egyfajta választ. A szememben azonban a bajok gyökere nem a Tanácsban vagy a Parlamentben van, hanem az Európai Bizottságban. Elnöke ugyan a Tanács javaslatára kerül pozícióba, ha meg tudja szerezni az Európai Parlament szavazatát. A biztos-jelölteket a Parlament meghallgatja, de szavazni nem szavaz róluk, s végképp semmi demokratikus kontroll nincs a bizottsági apparátus felett. Munkatársai életfogytigra vannak ítélve, azaz eltávolításuk gyakorlatilag lehetetlen. Komoly reformlépés lenne, ha például a kinevezések viszonylag rövid ciklusra lennének érvényesek és az ismétlések száma is behatárolt lenne. Ha az Egyesült Államok elnöke nem dolgozhat két ciklusnál többet, miért kell egy bizottsági főosztályvezetőnek végtelenségig hivatalában maradnia? Ne eurobürokraták legyenek, hanem a tagállamok minisztériumainak munkatársai jöjjenek ki fiatal korukban gyakornoknak, később vezetőnek egy időre, majd folytassák otthon. Az öt-évente változó biztosoknak pedig szabad kezet kellene adni, hogy munkatársaiknak legalább tíz százalékát maguk nevezhessék ki. Ezenkívül az Európai Parlamentnek, ahol a képviselőkről öt évente véleményét mon-

danak a polgárok, meg kellene adni a kezdeményezési jogot, ami minden nemzeti képviselő számára adott. Ez esetben a jelenleginél sokkal kisebb bizottságra volna szükség, vagy talán semmilyenre sem. Ez ugyan döntő eltérés lenne az alapítók elgondolásához képest, de alighanem ők sem gondolták, hogy örökérvényű szerkezetet alkotnak. Fél évszázad után az alapoktól kellene átgondolni az egész unió működését. És bátran változtatni. Előbb azonban azt is tisztázni kellene, mi a célja az uniónak. Az induláskor világos volt: hogy ne indulhasson ki még egyszer háború a Föld ezen részéről. Ez, ami az egymás elleni háborút illeti, rendben van. Cél volt az is, hogy ne legyen éhezés. Ami az élelem létét illeti, ez is rendben van, ugyan éheznek európai polgárok, de nem áruhiány miatt, hanem szegénységük okán. Ez utóbbi nincs rendben, de a megoldás nem a mezőgazdasági termelés ügye, hanem a szociálpolitikaé. Tehát új cél kell. Ilyen lehet minden, a tagállamok erejét meghaladó, de közösen véghezvihető program. Például csak közös kutatás-fejlesztési politika révén lehetünk világméretben versenyképesek. Csak együtt tudunk szembeállni a hitelminősítők packázásaival. Csak együtt lehetünk világméretben számottevő tényező.

– Hogyan látja a kereszténydemokrácia jelenét és jövőjét Magyarországon és Európában?

– Ahhoz, hogy a kereszténydemokráciáról beszéljünk, néhány gondolatot ki kell mondani a liberálisokról és a szocialistákról. Mindkét politikai filozófia kiürült, ami bennük jó, az beépült valamennyi párt programjába, nincs alkalmas hívószavuk, támogatásuk érezhetően csökkent. Pártjaik a közérdek helyett az önérdeket érvényesítik. A szép jelszavak mögé bújt peccsenyesítőgetés az oka, hogy az emberek elfordulnak a politikától. A gazdasági válság a szocialistáknak kedvező, ők valamelyest megerősödhetnek, ha visszatérnek elveikhez és a leszakadt érdekeiket képviselik.

A kereszténydemokráciában nem a korszerű elméleti alapok hiánya a gond, hanem épp ezen elméleti alapok alkalmazásában való késlekedés. A modern szociális piacgazdaság legvilágosabb megfogalmazása a XIX. század végén született Rerum Novarum kezdetű enciklika volt. Ötven év kellett ahhoz, hogy a tanításból gyakorlati politikai program legyen. Németország ennek köszönheti a második világháború utáni példátlanul gyors felemelkedését. Az egyház társadalmi tanítása azonban nem állt meg XIII. Leónál. Az újabb felvetések még nem fordultak át napi politikává, itt komoly késlekedés van, s a kereszténydemokraták az elvilágiasodott Európában egyre kevésbé merik nyíltan vállalni világnézeti elkötelezett-

ségüket. A kereszténydemokrata szót szívesen cserélik fel az önmagában tartalmatlan „néppárt” kifejezésre. Mintha el akarnák rejtteni valódi gyökereiket, amiből hamarosan az következik, hogy nem is táplálkoznak ezekből a gyökerekből.

De a problémákat megközelíthetjük egy másik szövegből is. Világméretű gondokról beszélek, de ezek valódi arculatát a volt szocialista országok átalakulásának példáján könnyebben észrevehetjük. Az állam szerepéről van szó. Hogy a diktatúrák roppant veszélyesek, ezt a XX. század barna és vörös változatban is bebizonyította. Átesvén mindkettőn olyan irányba mozdultunk Magyarországon is, ami már túlzás. Bizony, a ló túlsó oldalára kerültünk. Elfogadtuk a minél kevesebb állam koncepcióját. De az állam befolyása a társadalomra és a gazdaságra nemcsak nálunk, hanem világméretben is csökken. A média szabadsága korlátlan lehetőség a médiatulajdonos számára, hogy befolyásolja a közvéleményt, de a közhatalom nem tud beleszólni a folyamatokba. Nemzetközi szerződések korlátozzák a törvényhozás szabadságát. Nemzetközi szervezetek formálják az elvből szuverén államok gazdaságpolitikáját. A tőke szabad mozgása a megfelelő erkölcsi kötelezettségvállalás nélkül csak a profit növelését szolgálja, nem a polgárok érdekeit.

Hogy rossz úton járunk, láthatjuk abból is, hogy a részvények már nem a cég értékét mutatják, hanem a vásárlók könnyen manipulálható véleményét tükrözik. Ugyanez igaz a nemzeti valuták értékére is. Egy magyar gyógyszergyár részvényei egyik napról a másikra sok százalékkal csökkenhetnek, vagy éppen nőhetnek, miközben a gyár termelése, eladásainak mennyisége, bevétele, önköltsége egy jottányit sem változott.

A világ ismeretlen helyén tartózkodó, árfolyamnyereségre spekuláló részvénytulajdonos nem is tudja, hogy most éppen melyik gyár résztulajdonosa, teljesen a nyereség maximalizálását ígérő tőzsdei alku kezére bízva a pénzt. Amíg a tőke kellő ütemben növekszik, nem érdeklik a részletek. Ekként nem tud érvényesülni a magyar alaptörvénynek az a fontos mondata, hogy a tulajdon felelősséggel jár.

A kereszténydemokrácia jövője azon múlik, vállalja-e a fenti visszásságokat felszámoló új világrend felépítését, vagy követi a liberálisok és szocialisták megkopott szűrkeségét. Amikor a mostani válság kitört, An-

gela Merkel egy új világrendről kezdett beszélni. Talán furcsa ezt mondani, de sajnos a válság túl gyorsan oldódott, a gyökeres átalakulás lekevert a napirendről.

A diktatúra és a nyámnyila tehetetlenség között meg kell találni a hatékony, a tobzódó liberális piacgazdaságot a társadalom érdekében korlátozni képes modern államot.

Magyarországon éppen ez folyik. A miniszterelnök ez irányú lépései hatalmas vihart kavartak. De ez a vihar semmi ahhoz a talán még távoli, de reális robbanáshoz képest, amelyben a kisemmizettek világszerte láznak majd a pénzvilág ellen. A háború most ország-méretben megnyerhető, ha a választók kitartanak a miniszterelnök mögött, és legalább az abszolút többséget, ha nem is a kétharmadot meg fogja kapni a következő választáson. Ennek reális esélye van, de garanciát még nem lehet adni.

Orbán Viktor a Fidesz elnöke. A Fidesz kereszténydemokrata párt, az Európai Néppárt tagja. Mint a KDNP is. A Fidesz inkább hasonlít a többi néppárthoz, szóhasználatában, elvi állásfoglalásaiban nem az elméleti tisztaságra, hanem a kellő számú szavazat megszerzésére törekszik. E szavazatok birtokában azonban Orbán Viktor az egyetlen miniszterelnök, aki a kereszténydemokrácia jövője szempontjából a legfontosabb lépéseket teszi meg. Politikájának megvalósítása nemcsak a magyaroknak, hanem a nemzetközi kereszténydemokráciának is érdeke.

A KDNP viszont megengedheti magának, hogy az eszmét tisztán képviselje. A Fidesszel való szövetsége arra is esélyt ad, hogy a szép elvekből minél több meg is valósuljon.

Nagy baj lenne, ha ez a helyzet elkenyelmesítené a pártot. Mind a jövő építése, mint a szövetségen belüli helyzetünk szempontjából szükséges, hogy látható és hatékony párt legyünk. A terepmunka, a választókkal való folyamatos és hatékony kapcsolattartás nélkül a KDNP előbb-utóbb csak teher lesz a szövetségen belül, s persze az önálló megmértetésre irányuló vágyak sem valósulhatnak meg.

A KDNP üdvözli Mindszenty József rehabilitálását

A Kereszténydemokrata Néppárt örömmel fogadta a Legfőbb Ügyészség azon határozatát, amelyben teljes körű jogi, erkölcsi és politikai rehabilitációban részesítette a meghurcolt Mindszenty József bíborost. A párt az MTI-hez március 26-án eljuttatott közleményében kiemelte: ideje volt, hogy a rendszerváltás óta eltelt évtizedek után végre feketén-fehéren kimondja az igazságszolgáltatás: Mindszenty ártatlan volt az ellene felhozott vádakban.

FORRÁS: MTI

Mindszenty József olyan embertelen időkben tudott igaz ember, a hivatását mindvégig gyakorló főpap maradni, és tiszta erkölcsi tartással cselekedni, mint a II. világháború alatti véskorszak, vagy az 50-es, 60-as évek tomboló kommunista diktatúrája. Karizmatikus személyiségét, szilárd jellemét – amelytől egyaránt tartott minden elnyomó hatalom – a legbrutálisabb eszközökkel sem tudták megtörni – fogalmaz a közlemény, amelyben kiemelték: inkább vállalta hazájában az évtizedekig tartó teljes elszigetelődést, ellehetlenítést, majd a küllhoni eltaszítottságot, mintsem elveinek feladásával a kiegyezést a demokrácia ellenségeivel. A KDNP bízik benne, hogy mielőbb lezárulhat a Vatikánban a bíboros boldoggá avatási eljárása és így egy újabb „magyar példaképpel gazdagodhat a katolikus egyház és a világ” – zárul a kommuniké.

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei Hivatal az MTI-vel azt közölte: Mindszenty József bíboros teljes körű jogi, erkölcsi és politikai rehabilitálását nyilvánította ki a Legfőbb Ügyészség a napokban meghozott határozatával. Mint írták, a rehabilitációs eljárás Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek kérésére a napokban a Legfőbb Ügyészség határozatával zárult le hivatalosan. Emlékeztettek arra: a budapesti népbíró IX. 254/1949 szám alatt folytatott ügyében a Legfőbb Ügyészség már 1989 végén perújítási nyomozást rendelt el. Az 1990. évi XXVI. törvény a törvénysértő elítélések orvoslásáról szól, a mostani határozat pedig a korábbi perújítási nyomozás hivatalos lezárását jelenti.

Nem leszünk gyarmat!

– Folytatás az 1. oldalról –

Az új alaptörvényről szólva kiemelte: „nincs szükségünk számárveztőre, és nem kérünk az idegenek kezünket irányítani akaró kéretlen segítségéből sem”. Ezzel összefüggésben kifejtette: ismerve a kéretlen elvtársi segítség természetrajzát, azt felismerjük akkor is, ha nem vállalpos egyenruhába, hanem jól szabott öltönybe bújik. „Mi azt akarjuk, hogy Magyarország a saját tengelye körül forogjon, ezért az alaptörvényt megvédjük” – húzta alá. Hozzáfűzte: tisztában vagyunk a feladat súlyával, ezért most egyszerre van szükségünk a radikális Petőfire, a tettekész Kossuthra és a bölcs Széchenyire.

Az európai bürokraták ma is gyanakodva néznek ránk, mert azt mondjuk: új utak kellene. Azt mondjuk, ki kell törni az adósság börtönéből, és azt is mondjuk, Európát csak az erős nemzetek tehetik újra nagygyá – mondta Orbán Viktor.

A feudalizmust nem a hűbérurak számolták fel, a kommunizmust pedig nem a párttitkárok rombolták le. A spekulánsok uralmát sem a spekulánsok vagy a bürokraták fogják felszámolni, és a bajba jutott Európa árokba csúszott szekerét sem ők emelik majd ki – folytatta a miniszterelnök. Nem ők, hanem a munkából, a személyes erőfeszítéseikből élő európai polgárok. Most az ő világuknak kell jönnie, mert ha nem így lesz, Európának befellegzett – mutatott rá a kormányfő. Már a márciusi ifjak látták, amit ma Európában sokan nem akarnak észrevenni; hogy a pénzügyi függetlenség a szabadság feltétele. Ezért kellett a tizenkét pont közé kerülnie a Nemzeti Bankra vonatkozó mellőzhetetlen követelésnek – hangsúlyozta Orbán Viktor.

Hozzátette, a márciusi ifjak ismerték a Nemzeti Bank ügyének súlyát. Tudták, nem az a független Nemzeti Bank, amelyik a nemzetétől független. Az a Nemzeti Bank független, amely az idegen érdekektől megvédi a nemzet gazdaságát – szögezte le. Ők is tud-

ták, mi is tudjuk, józan ember nem adja a kamra kulcsát a szomszédjának – jelentette ki a kormányfő.

Sokszor tűnik úgy, hogy a magyarok egyedül maradnak szabadságharcukban. De mi tudjuk, hogy nem vagyunk egyedül. Ma is vannak lengyel Bem apók, francia Guyon Richárdok, szerb Damjanich Jánosok, német-osztrák Leiningen Károlyok – hangsúlyozta a miniszterelnök. Elmondta, ma is kiállnak mellettünk cseh, lett, szlovén és román barátaink, és velünk ünnepelnek litván és lengyel barátaink. Dicsőség Litvániának, Isten éltesse Lengyelországot! – intette szavait a lengyel és litván hallgatósághoz Orbán Viktor.

Talán vannak, akikben felöltik, hogy, ilyen nehéz, válsággal sújtott időkben okos dolog-e a szabadságharc – tette fel a kérdést Orbán Viktor, kinek megfogalmazása szerint a szabadság nem a jólétben élők luxusa, ahogy az emberi méltóság sem a jó módúak kiváltsága. Minden, amire vágyunk, csak a szabadságból nőhet ki – húzta alá.

Orbán Viktor szerint a szabadságharc értelme nem maga a harc, hanem

az azt követő időszak. Nem elég a rosszat leszavazni, le is kell győzni, és nem elég legyőzni, meg is kell teremteni a jót, hogy a rossz ne tudjon visszatérni – hangsúlyozta, hozzátéve, a kormány sokat tett ennek érdekében az elmúlt másfél évben. Emlékeztetett, családok százezreit szabadították ki az adósságszappából, bevonták a bankokat és a multikat a közteherviselésbe. Van már időtálló alkotmányunk, és lebontottuk az utolsó gátakat is a nemzethatárok újraegyesítése előtt – fogalmazott.

Mi még emlékszünk a tanításra: az igazság tesz szabaddá – folytatta Orbán Viktor. Mint mondta, hazánkban szüksége van gazdasági sikerekre, jobb tanügyre, egészségügyi ellátásra, és magasabb bérekre. De leginkább igazságra van szüksége, mert túl sokat hazudtak neki és róla – fűzte hozzá a kormányfő. Orbán Viktor emlékeztetett egy korábbi március 15-i ünnepségre, ahol azt mondta, a döntő győzelemhez először minden magyarnak magában kell végrehajtania azt a gyökeres változást, „amellyel végérvényesen a becsület, a szorgalom, a munka, és ezzel a haza mellé áll”.

Nehéz időben jó magyarnak lenni

FORRÁS: MTI

A nemzetért cselekedni, a nemzetért áldozatot hozni a bátrak erénye: így volt ez 1848–49-ben is, és nincs ez másképp ma sem – írta a határon túli magyaroknak címzett ünnepi üzenetében Orbán Viktor miniszterelnök, hangoztatva: „nehéz időben jó magyarnak lenni.” A miniszterelnök rámutatott: az eltelt egy

év alatt „a magyar állampolgárok közössége 150 ezer honfitársunkkal gazdagodott”, s hamarosan még százezren vehetik kézbe magyar okmányait. „Azóta minden évben megünnepeljük az egykor élt és a ma élő magyar emberek erős szövetségét. Felidézünk legjobbaink cselekedeteit, a forradalom lázas pillanatait, a harc dicsőségét” Az ünnep minden alkalommal kérdésre is sar-

kall: „Hűek vagyunk-e a 48-asok örökségéhez? Szolgáljuk-e mi is a nemzetet? Hagyunk-e örökül mi is fontos művet?” A miniszterelnök szerint a nemzetért cselekedni, a nemzetért áldozatot hozni mindig is a bátrak erénye volt: így volt ez 1848–49-ben is, amikor a hős vezérek oldalán bátor emberek elszánt tömege fordította meg a történelmet, és ma sincs ez másképp.

1848 hitet és erőt ad

Hitet és erőt ad 1848. A márciusi ifjak története büszkeséggel tölthet el minden magyart: érdemes ehhez a nemzethez tartozni, hiszen mi mentünk Európa élén, és azok a gondolatok, amelyeket 1848 hirdetett meg, a legelőreutatóbb, legprogresszívebb gondolatok voltak egész Európában – mondta Semjén Zsolt, a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke, nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettes Veszprémben, a forradalom és szabadságharc 164. évfordulóján tartott ünnepségen.

FORRÁS: KDNP.HU

A Kereszténydemokrata Néppárt elnöke hangsúlyozta: pontosan ugyanaz volt a feladat a magyarság előtt 1848-ban, 1956-ban vagy akár ma is, mint Szent István idején: az önálló, szuverén állam megteremtése és a szükséges reformok megvalósítása. Mint mondta, ma is hasonló a feladatunk, nemzeti függetlenségünk biztosítása és a szükséges reformok megteremtése; a kettő közül bármelyiket adnánk fel, a létünket veszélyeztetnénk.

– Mit jelent ma a nemzeti függetlenség? – tette fel a kérdést. Olyan alaptörvényünk legyen, amely történelmi gyökereinknek, a magyar emberek lelkének felel meg, ne pedig olyan alkotmányunk, amit paktumok kényszerítettek ránk – hangzott a válasz.

Az 1848-as forradalom és szabadságharc az alkotmányosság talaján állt, szemben egy bécsi puccsista csoport illegitim hatalmával. Mégis, mivel vádoltak minket? Hogy a magyar a rebellis nemzet, a magyar az, amelyik felrúgja a törvényeket, amelyik nem fér a bőrébe; idegenek támadtak ránk azért, mert egy szívünk szerinti alkotmányt hoztunk – jelentette ki a kereszténydemokrata politikus. „Barátaim, nem hasonló a helyzet most? A nép óriási többségének az akaratából a legitim parlament meghozta azt a törvényt, azt az alaptörvényt, azt az alkotmányt, ami megfelel történelmi alkotmányunk hagyományainak, ami megfelel a magyar nemzet életérdekeinek, ami megfelel a magyar nemzet ön-becsülésének. És mit látunk? Brüsszselből támadnak bennünket azért, mert szívünk szerinti alkotmányt hoztunk” – mondta Semjén Zsolt.

A kormányfő helyettese párhuzamot vonva a 48-as események és napjaink között kijelentette: aho-

gyan akkor is voltak labancok, akik Bécsbe szaladgáltak innen, most is vannak a mai kornak megfelelő labancok, akik idegekkel akarják megakadályozni azt, hogy a magyar nemzet szuverén módon, saját akaratából, saját legitimitásából eredően az életérdekeinek megfelelő alkotmányt hozzon.

Ma a szabadság pontosan azt jelenti, hogy a magyar nemzet a saját akaratából a saját életérdekeinek megfelelő alaptörvényt és törvényeket hozzon”.

Kitért arra: a legfontosabb társadalmi reform 1848-ban a jobbagység eltörlése volt, amelynek lényegi pontja a közteherviselés. Ma azért esnek nekünk külső és belső ellenségeink, mert megvalósítottuk a közteherviselést, s azt mondtuk, a bankok és a multinacionális cégek is viseljék a terheket – mondta a KDNP elnöke.

Utalt arra is, hogy 1848-ban uniót követeltek Erdéllyel, ez álláspontja szerint ma azt jelenti, hogy az állampolgárság kötelékében közjogilag egyesülhet a nemzet; az a magyar nemzet, amely mindig is egy volt nyelvben, kultúrájában és történelmi sorsközösségében. Semjén Zsolt hangsúlyozta: most lehetővé vált, hogy magyar állampolgárok lehessenek határokon túli magyarok is, akiket a történelmi tragédiák szakítottak el tőlünk, a közjog tekintetében ők is egyesülhessenek velünk.

Összegzése szerint a haza azt jelenti, hogy olyan alkotmányunk legyen, amely biztosítja szuverenitásunkat minden értelemben; a haladás az, hogy ne lehessenek kivételezett csoportok; az unió gondolata pedig az kell, hogy legyen, hogy az egy magyar nemzet közjogi értelemben is egyesülhessen.

A szabadságért meg kell küzdeni ma is

1848. március 15-e üzenete a szabadság és a hazaszeretet üzenete; a szabadságé, amelyért mindenkor meg kell küzdeni, és a hazaszereteté, amely együttműködésre kötelez – mondta március 15-én Harrach Péter, a KDNP frakcióvezetője ünnepi beszédében Vácott. „Ma nem fegyverrel akarják szabadságunkat korlátozni, hanem gazdasági és politikai eszközökkel. A nemzet ma is szabadságharcot vív” – jelentette ki.

FORRÁS: KDNP.HU

A szabadság az ember legnagyobb ajándéka, mert így képes döntést hozni, választani jó és rossz között, de jelenti a béklyók levetését is, a felszabadulást, amit a nemzet is átélt sokszor – hangsúlyozta a KDNP alelnöke. „De ezért a szabadságért meg kell küzdeni ma is. Ma nem fegyverrel akarják szabadságunkat korlátozni, hanem gazdasági és politikai eszközökkel. A nemzet ma is szabadságharcot vív” – jelentette ki a frakcióvezető.

Az ünnep üzenetét felidézve Harrach Péter kiemelte: 1848–49 nagyszerű egyéniségeit a magas hőfokon izzó hazaszeretet arra kötelezte, hogy egységben legyenek. Széchenyi István azt írta naplójába: „most halkuljon el minden ellenézés, mert ma másnak az ideje van” – emlékeztetett Harrach Péter, hozzátéve: Széchenyit „hazaszeretete arra a következtetésre juttatta, hogy össze kell fogni azokkal, akik nem az ő útját járták”. Kitért arra is, hogy vannak, akik szerint a politikának nincs helye ezen az ünnepen, de szerinte az, aki ilyet mond, Széchenyi Istvánt és Kossuth Lajost tiltaná ki ezzel.

„Aki szereti a hazáját és a politika színpadára lép, annak minden területen, itthon is és külföldön is szolgálnia kell a hazát, és nem elárulnia” – jelentette ki.

Az ünneplő váciakhoz szólva a kereszténydemokrata politikus arra hívta fel a figyelmet, hogy az együttműködés és az összefogás ma Magyarországon is kötelezettség, így Vácott is. „A múltat le kell zárni, és a jövőben összefogva, a haza és város érdekeit szolgálva kell fellépni” – tette hozzá Harrach Péter

A magyar forradalom és szabadságharc szuverén országot teremtett

Szabad nemzet építi a hazát, szabad országban virágzik a gazdaság, szabad emberek alkotnak maradandót. Az elnyomott népeket pedig véres, küzdelmes szabadságharcok szabadítják fel, a gyarmati sorban senyvedő országoknak a forradalmak teremtenek önállóságot, a helytartók fogságában gúzsba kötött polgárokat a függetlenségi háborúk teszik szabaddá – mondta Páffy István, a KDNP országgyűlési képviselője ünnepi beszédében március 14-én a vajdasági Adán.

FORRÁS: KDNP.HU

„Így van, volt és lesz ez a történelemben. Így volt ez 1848-ban és 49-ben is. A magyar polgári forradalom és szabadságharc egységes nemzetet, szuverén országot és szabad embereket teremtett. A nemzet részét képező népek és közösségek az egész Magyarországon az alakuló Nemzetország zászlai alá szegődtek, sok százezren önkéntesen, a közös szabadság kivívásáért. Sok szerb kezdetben itt a Délvidéken is támogatja a közös szabadságküzdelmet” – mondta Páffy István, majd így folytatta: „Am a szolidaritás helyét később magyarellenes szölamok vették át, és a szerb felkelés, bár célját végül nem érte el, a magyar szabadságharc kudarcához jelentősen hozzájárult. A bánági németek egy része viszont a

magyarokat támogatta, mivel a szerb felkelők iszonyú etnikai tisztogatást vittek végbe nemcsak magyar, hanem német, román és horvát falvakban is. És ma erre is emlékezni kell, mert nem tanulság nélküli az együttélés ezen fejezete.”

A kereszténydemokrata politikus kijelentette: „A történelem nehéz leckét adott fel holnapra. Hamar meg kell tanulnunk, hogy minden nemzet alapja az önrendelkezés, még a közös Európai Unióban is. Ma az európai népek közösségében, az unióba törekvő Szerbiában az önálló magyar vajdaság igénye egyenértékű követelés az 1848-as

független szerb vajdaság erős óhajával.”

„Kossuth Lajos, Széchenyi és Battány politikája, vagy akár Csernovics Péter itteni 48-as kormánybiztos működése azért végig gondolandó, mert

a következtetések az utódok, a modern nemzetek önrendelkezési vágyának, a közösségek céljainak megértéséhez nyújtanak támpontokat” – jelentette ki.

Az Európai Unióról szólva azt mondta „A keleti piacokról élő nyugati gazdaságok önmérsékletet kell, hogy tanúsítsanak – igaz lesz ez Szerbia esetében is – pénzt, tőkét kell hagyniuk ezekben az országokban, hogy együtt

kihúzzuk a recesszióból az utat tévesztett uniót. Mert voltaképpen Európa a közjót felejtette el. Az alapcélkitűzést tévesztette szem elől. Azt, hogy minden polgára javát kell szolgálja.”

„Bizzunk benne, hogy most erre az új kiegyezésre nem kell húsz évet várni, s hogy megteremti Magyarország számára azt a szuverenitást, önrendelkezést és szabadságot, amire egy erős európai szövetség tagállamaként önállóan szüksége van. Bizzunk abban, hogy Szerbia is megerősödik az európai csatlakozás időpontjára, s hogy teljesíti közös elvárásunkat, hogy az itt élő magyarok még nagyobb autonómiát és szabadságot kaphassanak. Mert szabad nép tesz csuda dolgokat.” – zárta ünnepi beszédét a Kereszténydemokrata Néppárt frakciójának szóvivője.

Lemondott Schmitt Pál

– Folytatás az 1. oldalról –

„Summa cum laude” – összegezte 1992-es diplomavédését Magyarország köztársasági elnöke, majd hozzátette: „az én lelkiismeretem tiszta”.

A tényfeltárási bizottság szerint arról hozott határozatot, hogy a kisdoktori dolgozat megfelelt a húsz évvel ezelőtti szabályozásnak. Sérelmezte, hogy ilyen rövid idő alatt megvonták tőle a doktori címet, az érintett reagálását meg sem hallgatva.

Az államfő korábban bár azt mondta a köztévében, perelni nem fog, ezúttal azt hangsúlyozta, bírósági úton is elégtételt fog venni, ugyanakkor azt megerősítette, hogy meg kívánja szerezni a doktori címet.

Beszéde végén bejelentette, szolgálatait befejezi.

• Mint ismeretes január 11-én a hvg.hu-n megjelenő írás plágiummal vádolta meg a köztársasági elnököt 1992-es disszertációjának okán, mondván abban mintegy 180 oldal a bolgár Nikolaj Georgiev francia nyelvű munkájának szó szerinti átvétele. A Semmelweis Egyetem bizottságot hozott létre az ügy vizsgálatára. A bizottság jelentése március 27-én került nyilvánosságra, megállapították, hogy Schmitt Pál dolgozata megfelelt az akkori előírásoknak és az ügyben az egyetem is felelős, amiért nem tárta fel a szövegazonosságot.

• Aznap a Kereszténydemokrata Néppárt reményét fejezte ki, hogy végre pontot tett a politikai támadások végére a Schmitt Pál államfő kisdoktorija ügyében a független és szakmai testület által lefolytatott és a hibákat feltárási eljárás.

• Március 29-én az egyetem szenátusa az intézmény doktori tanácsának javaslatára elvette Schmitt Pál kisdoktori címét.

• Aznap a Kereszténydemokrata Néppárt budapesti elnöke bocsánatkérésre, vagy lemondásuk megfontolására szólította fel azokat a politikusokat, akik az államfő kisdoktorija ügyében „az igazság kiderítése helyett abban ügyködtek, hogyan lehetne eltussolni ezt a botrányt”. Szalma Botond közleményében a fővárosi elnökség nevében üdvözölte a Semmelweis Egyetem doktori tanácsának döntését Schmitt Pál doktoriija ügyében. A párt budapesti elnöke aznap szerepelt az ATV Egyenes beszéd című műsorában, ahol elmondta, a köztársasági elnöknek le kellene mondania.

Helyzetértékelés

DR. OSZTIE ZOLTÁN, A KÉSZ ELNÖKE

A Keresztény Értelmiségiek Szövetségének elnökeként felszólalok az égbekiáltó igazságtalanságok, valamint gyűlöletkeltő manipuláció láttán, amely napjainkra kicsúcsosodott. Minden gondolkodó honfitársam előtt nyilvánvalóvá vált, hogy az elmúlt napok történései nem a köztársasági elnök úr disszertációjáról szólnak. Bántó – az értelmiség állapotát is jellemzi –, hogy a megszólalók is csak a következményekről beszélnek, de az okokról nem. A doktori értekezés csak előrángatott ürügy, amellyel jól ismert körök folytatják Magyarország és nemzetünk elleni hajtóvadászatukat.

Kikből állnak ezek a körök? Azokból, akiket reprezentálnak például az Egymillióan a Magyar Sajtószabadságért Mozgalom aktivistái, akiket külföldről pénzelenek, hogy anarchista akciókkal belülről bomlasszák országunkat. Minősítésüket a saját maguk által választott jelképes alak (Dopeman) meghatározza.

Politikai indíttatású anarchista csoport irányítja a SOTE doktorok szenátusa és az egyetem rektora viselkedését, döntését. Valóban válságba jutott a magyar tudományosság? Szó sincs róla! Kik azok, akiknek érdekében áll, hogy ilyen túldimenzionált ügyet csináljanak a kérdésből? Ki az, aki ezt a doktori értekezést előszedte és megtámadta?

Vajon kiknek állt érdekében, hogy ahelyett, hogy államférfjaink mellett a külső támadások pergőtüzében kiálljanak, újabb dühöd, összehangolt támadásokat intézzenek ellenük. Milyen jogon mernek még megszólalni azok a közszereplők, akik kirabolták egyéni házonszerzés és külső megbízás érdekében az országot, emberek élete szárad a lelkükön, családok sokasága ment tönkre miattuk? Ezen tetteik elfedése érdekében erkölcsi relativizmust támasztanak. Hiteltelen minden szavuk, ki kellene tiltani őket minden közszereplésből! Ha valami szégyennel kell, hogy eltöltsön bennünket az éppen az, hogy még mindig részt vehetnek a politikai életben. Elég volt az idegenszívű hazaárulókból, akik gátlástalanul folytatják – egy erőszakos kisebbség tagjaiként – gyűlöletkeltő kampányukat. A gyűlöletbeszéd törvényét éppen ők hozták, amely ellen ők vétenek a leggátlástalanabban. Mindezekből felismerhetjük őket és szándékukat.

Felhívom elsősorban a magyar értelmiséget, a nemzet sorsáért felelős közszereplőket, hogy értékeljék a folyamatok mögötti összefüggéseket!

Budapest, 2012. április 2.

• Március 31-én Rubovszky György pártügyész közölte az MTI-vel, hogy Kereszténydemokrata Néppárt budapesti elnökének napokban tett megnyilvánulásai nem tükrözik a párt egészének véleményét, és nyilatkozatai nyíltan szembenemennek a KDNP hivatalos állásfoglalásával.

• Magánvéleményét közölte a Kereszténydemokrata Néppárt budapesti elnöke Schmitt Pál államfő ügyében; nyilatkozatának meglesz a következménye – mondta Harrach Péter, a KDNP frakcióvezetője április 2-án újságírói kérdésre válaszolva, távozóban a Fidesz–KDNP frakcióüléséről. A KDNP fővárosi elnöke, Szalma Botond a Népszabadság hétfői számában megjelent interjúban arról beszélt, hogy szerint Schmitt Pál köztársasági elnöknek le kellene mondania, „semmi köze a mostani helyzethez, hogy PhD-t akar írni”. A politikus arra a kérdésre válaszolva, felkészült-e rá, hogy kizárják a KDNP-ből, azt mondta: nem készült fel erre, mert emiatt nem kell senkit se kizárni a pártból.

• Tiszteletét fejezte ki Schmitt Pálnak szavaiért és döntéséért a Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője április 2-án az Országgyűlésben. Harrach Péter úgy fogalmazott: a köztársasági elnök olyan erkölcsi nagyságról tett tanúságot, amelyre nem volt képes az az ellenzék, amely méltatlanul viselkedett beszéde alatt. Harrach Péter szerint a dolgozat, amiről annyi szó esett, „a múlt üzenete egy olyan rendezetlen világból, ahol nagyon sokan hasonló szabályok szerint alkották meg dolgozataikat”.

RUBOVSZKY GYÖRGY PÁRTÜGYÉSZ

Mivel a párton belül az utóbbi időben többen is a hivatalos állásfoglalással ellentétesen nyilatkoztak, fontosnak tűnik emlékeztetni magunkat arra, hogy csak akkor viselkedünk pártszerűen, ha nyilatko-

A nyilatkozatháború a pártot teszi hiteltelenné!

zataink egy irányba mutatnak. Az Alapszabály 4.§. (5). bek.: „A párt tagjait, szervezeteit, a belső fórumokon megilleti a véleménynyilvánítás, a kritika szabadsága, ezért senkit hátrány nem érhet. A párton kívüli közéletben a tagok, tisztségviselők és szervezetek nem kerülhetnek ellentétbe a párt elfogadott politikai irányvonalával.” A párt hivatalos nyilatkozatával szemben belső vita kezdeményezhető, de ki-

felé ellentétes nyilatkozatot nem tehet sem tag, sem szervezet. Az Elnökség képviselőjében Semjén Zsolt elnök, míg a képviselőcsoport képviselőjében Harrach Péter frakcióvezető jogosult nyilatkozni. Az Alapszabály 15. §. (3). bek.: „a pártból ki lehet zárni azt a tagot, aki (...) -2. pont: a párt Alapszabályát, alapelveit, működési elveit súlyosan megsérti, vagy azokkal ellentétes tevékenységet fejt ki...”

Erőt merít minden keresztény

PÁLFFY ISTVÁN

Húsvét idején minden alkalommal feltehető a kérdés: milyen többletet jelent a keresztény embernek és rajta keresztül a keresztény értékek alapján politizálóknak az ünnep üzenete? Miféle támaszt és segítséget ad a napi közéleti gondok megoldásához a kereszthalál és a feltámadás újraélt valósága? És akárhányszor tesszük fel a kérdést, a 2000 éves történelem mindig tud új választ adni az embernek és a politikusnak.

A Nagyhét történései, Krisztus szenvedéstörténete és a feltámadáshoz vezető három nap tanulmányozása örökérvényű erkölcsi municiót ad számunkra, de Húsvétkor, a bűnt és megtisztulás után az ember lelki magában is befogadóbb és észrevesz olyan jelenségeket is, amelyeket máskor talán nem. Figyeljük meg például a Krisztust elítélőket mozgó rugók működését. Elárulása után vagyunk, péntek hajnal van, a jeruzsálemi főpap házában hatalmas csödület támad, Péter megtagadja Jézust, a népek gúnyolják, szidalmazták, majd megindulnak vele Pilátus elé. Az eseményeket ismerjük: Pilátus

mossa kezeit, a zsidók pedig kikérik Barabást és megfeszítik Jézust.

Figyelmesebben szemlélve a szereplők tetteit, azt látjuk, hogy mind-egyiküket saját egyéni érdeke vezérli. Júdás egy vacak kis telek árért, önző anyagi érdekből árulja el mesterét. Pilátus nem dönt, az ő érdeke az, hogy ne szítson lázadást, pontosabban azzal dönt, hogy Jézust egyenrangúvá teszi egy gyilkossal, kettejük közül válasszon a nép. A főpapok saját érdekükben, vallási és anyagi hatalmuk fenntartása miatt feszítették meg. A gyarló népek meg őt küldik a keresztre, hiszen ezzel a triviális, hétköznapi bűn alól való felmentésük lehetőségét kapják meg. S még maga Péter is saját érdekében határolódik el Jézustól, a bőrét, az életét menti. Mindenki magát választja, senki nem gondol az emberfiára. Csupán Krisztus érdeke más. Ő egyedül nem saját magával van elfoglalva. Ő minden ember boldogsága, békéje és szeretete érdekében vállalja sorsát, az Atya fogja az ő kezét. Jézus szempontja mi vagyunk, mindannyiunk. A közösség.

Amikor modern politikai pártok formálódnak, valamilyen közösségi

érdekszerre alapozzák programjukat. A közérdek szem előtt tartása, az emberi, nemzeti közösség, a családok szempontjai – ezek ma a keresztény értékek alapján politizáló érdekei. Még ha olykor egyedül is vannak, vagy maradnak a zajos – részérdekeket, sőt egyéni érdekeket képviselő – politikában. Két évvel ezelőtt egy olyan politika bukott meg Magyarországon, amely kizárólag az önös anyagi érdekeket leste. Korrupt, önző és hazug volt, nem a közösség, nem a társadalom egészét szolgálta, hanem részérdekeket jelenített meg, kifizetett néhány csoportot, hogy hatalmát megtartsa. Ahogyan a főpapok kifizették Júdást és a hóbörgő népet, legfeljebb annyi különbséggel, hogy ezek több milliárdos süköröi telkeket adtak-vettek.

Két éve olyan kormánya van Magyarországnak, amely a keresztény értékek fundamentumára építve szolgál. Mert nem feljebbvaló az, aki az asztalnál ül, annál, aki szolgál. Nem több a küldönc annál, aki küldte. Nem több a politikus annál, aki megválasztotta. A kereszténydemokrácia ezt az elvet képviseli, s amikor Húsvét idején a keresztény

ember és a politikus ráeszmél a Krisztust motiváló közérdekre, a közösség szempontjaira, azt a leckét kell, hogy megtanulja, hogy a társadalom minden egyes rétegét együtt és külön-külön kell képviselni a közös boldogulás érdekében. Még ha ez nem is oly egyszerű.

A feladat gigantikus. Nem kisebb, mint a krisztusi volt. De kezdetben Jézus egyedül volt, kétezer év elteltével mi keresztények viszont sokan vagyunk. És erőt meríthetünk a nagy feladathoz abból a felismerésből, hogy az emberek közös érdekét képviselve minden egyén többre juthat. S bár a keresztény emberek és politikusok, a kereszténydemokraták a közélet vitáiban sokszor egyedül állnak egy-egy elképzeléssel, a zajból, az egyéni hangok kakofóniájából akkor is kihallatszik az erkölcsi alapon álló, tiszta alapvetés, a közös érdek képviselése. A kereszténydemokrácia ezért mindenki – minden egyes ember és társadalmi csoport – differenciált szolgálata. Ehhez a szolgálathoz merít Húsvétkor erőt minden kereszténydemokrata politikus és a keresztény ember.

Méltó emlékezés

Határozatban nyilvánította április 2-i ülésén felbecsülhetetlen értékűnek az Országgyűlés a Máriapócsi Kegyhelyet, a magyar görögkatolikus közösség társadalmi szerepvállalását és missziós szolgálatát.

FORRÁS: KDNP.HU – BARTHA SZABÓ JÓZSEF

A Máriapócsi Kegyhelyről és a magyar görögkatolikus közösség társadalomban betöltött szerepéről szóló országgyűlési határozati javaslatot Semjén Zsolt, Simicskó István, Seszták Oszkár, Seszták Miklós, Latorcai János, Nagy Kálmán (KDNP), Tasó László, Zsiga Marcell, Papcsák Ferenc, Pósnán László, és Simon Miklós (Fidesz) kezdeményezte. Hangsúlyozták: a Hajdúdorogi Görögkatolikus Egyházmegye centenáriuma méltó arra, hogy Magyar Országgyűlés is megemlékezzen a magyar görögkatolikus közösségről, e közösség tagjainak munkásságáról, azon lelki-szellemi és épített örökségről, melyet Isten dicsőségére és az egész nemzet javára hoztak létre. Méltó arra, hogy megemlékezzen arról az értékkeremtő és sokszor nem látványos munkálkodásról, melyet ez a több mint háromszázezer lelket számláló közösség évszázadok óta folytat az egész társadalom javára.

A magyar görögkatolikus közösségnek a Hajdúdorogi Görögkatolikus Egyházmegye megalapításáért folytatott áldozatos küzdelmében egyszerre jelentkezett a hitbeli meggyőződés és az anyanyelvi hitélet iránti vágy. Ezért X. Piusz pápa Christifideles Graeci kezdetű bullája által nem csupán a görögkatolikuság, hanem az egyetemes magyarság kérése vált valóra a Hajdúdorogi Görögkatolikus Egyházmegye megalapításával, majd a II. Vatikáni Zsinat döntése alapján a magyar nyelvű liturgia bevezetésével.

A magyar görögkatolikus közösség egy része a kommunizmus idején az egyház megsemmisítésére való törekvések

közepette sok nehézséget és a vértanúság áldozatát is vállalva kitartott hite és az anyanyelven végzett liturgiája mellett. Ehhez erőt a Máriapócsi Kegyhelyen is sugárzó isteni kegyelemből merített. Nem feledkezhetünk meg azon különleges adottságú értékeinkről, melyek nemcsak a Kárpát-medence népei, de Európa és a világ számára is nagy jelentőségűek. Magyarország híres és egyik leglátogatottabb kegyhelye Máriapócs. Évente 600-800

ezer zarándok és turista érkezik oda, hogy meglátogassa a máriapócsi Könnyező Szűzanya ikonjáról méltán híressé vált templomunkat, ahol az imádság, a kérés és a köszönet különleges módon talál meghallgatásra. Összetartozásunk jelképe és forrása ez a hely. Máriapócs mindenkit befogadó nemzeti szentély. Az Istenszülő kedves hajléka, ahová mindannyiunkat, felekezetre és nemzetiségre való tekintet nélkül összegyűjt.

Máriapócs lelki központ, az európai Mária-kegyhelyek közösségének tagja. Méltán lehetünk büszkéek e csodás helyre, őrizzük, ápoljuk és féltve óvjuk az idők végezetéig.

A magyar görögkatolikuság társadalmi tevékenységének elismerését látjuk abban a nagy ajándékban, amely XVI. Benedek pápa 2011-es döntésével vált valóra a Miskolci Apostoli Exarchátus helyzetének rendezésével, az Exarchátus területének kibővítésével, élére püspök kinevezésével. Ez a döntés nagyban hozzájárul a Magyarország hátrányos helyzetű térségeiben élő emberek lelki életének megerősítéséhez, és jele annak, hogy az egyház természetes küldetéséből adódóan hozzájárul a társadalmi felzárkózás feladatához.

Először adták át a Kovács K. Zoltán emlékérmét

FORRÁS: WWW.HPLUSZH.COM

A Kereszténydemokrata Néppárt Fővárosi Választmánya első alkalommal adta át a Kovács K. Zoltán emlékérmét március 13-án Budapesten, a Pilvax Kávéházban. Az emlékérmét Mándoki Andor külkereskedelmi közgazdász-mérnök, a KDNP egyik alapítója, a posztumusz díjat Velics Gyula felesége vette át.

A Kereszténydemokrata Néppárt Budapesti Szervezete a modern magyar kereszténydemokrácia megerősítése és a keresztényszociális felelősségvállalás, valamint politikai gondolkodás előmozdítása érdekében alapította a Kovács K. Zoltán emlékérmét. Az elismerés évente egy élő és egy elhunyt kitüntetettnek ítélhető oda.

Családháló.hu – ami több egy családi startlapnál

P.A.

A Család nemzetközi napján, immár lassan egy éve, május 15-én indult útjára az interneten a családháló.hu elnevezésű portál, amelyik merőben más feladatra vállalkozott, mint a hasonló kezdeményezések. Azon kívül, hogy igyekszik minél tartalmasabb, pontosabb és hűsbavágó információkkal szolgálni olvasóinak, nem titkolt céljuk az is, hogy összegyűjtve az ötleteket, problémákat, egyfajta gyűjtőpontban érvényesíthessék a családosok érdekeit.

Legutóbb éppen ennek keretében a BKK vezetőjével és önkéntes babakocsis kismamákkal tartottak tavaszi bejárást a felújított Margit hídon, hogy leteszteljék, mennyire sikerült családbarát módon kialakítani a beruházást. Az eseményt óriási médiaérdeklődés fogadta és szinte tapintható volt az igény, hogy kell egy csoport, szervezet, amely elsődleges céljának tartja a gyerekes családok érdekeit érvényesíteni úton-útfélen. A honlap készítői elhatározták: az egyszeri „bejárásból” rendszert csinálnak, és minden fontosabb beruházást saját szemüvegükön keresztül is megfigyelnek majd.

Maga a honlap több szeretne lenni, mint magazin – ezt segíti elő a naponta többszöri frissítés, illetve az aktuális hírek és blogok szemlézése. Igyekeznek széleskörű rálátást biztosítani a fontosabb eseményekre. Szerkesztőik, újságíróik nagy hangsúlyt fektetnek a releváns tartalmak kibontására, az érdekes és értékes tudnivalók továbbadására, illetve a legszakavatottabbak megszólaltatására. Szakértőik az élet legtöbb területével kapcsolatos kérdésekre adnak hathatós válaszokat, miközben az egyes cikkek kommentjeiben, a fórumon, esetleg a családháló Facebook oldalán, vagy éppen a virtuális piacté-

ren kapcsolják össze a különböző véleményeket, igényeket. Ha valakinek még több a mondanivalója, akkor a maximális interaktivitás jegyében lehetősége van blogot indítani náluk, vagy leírva élményeit, véleményét megkeresni szerkesztőségüket saját történeteivel.

Nem titkolt céljuk a családi életforma, a gyermekvállalás propagálása és az sem, hogy szép lassan – olvasóik segítségével – feltérképezzék Magyarországot „családbarát szempontból”, hogy mindenki tudhassa, melyik étteremben van etetőszék, hol található az a múzeum, vagy áruház, ahol van lehetőség egy csecsemő pelenkázására, vagy éppen merre érdemes kirándulni a hétvégén a nagyobbakkal.

A portál munkatársai úgy fogalmazzak: tudják, hogy egy ilyen komplett feladat elvégzéséhez – amelyet a családháló.hu célul tűzött ki – szükségük van az olvasók, a civilek segítségére, meglátásaira és ötleteire. Éppen ezért várják az önkéntesekkel és a témában illetékes civil szervezetekkel, médiumokkal való kapcsolatfelvételt, valamint a hasznos és gyümölcsöző együttműködést, hogy minél több családshoz eljusson a hír: van egy portál, amely értük létezik! Nyitottak az ötletekre is, amely a cikkek apropóját, vagy egy-egy eseményt, jelenséget ajánl a szerkesztők figyelmébe. Szívesen fogadják az elemző, vagy szubjektív írást is, amelyeket akár a honlapon is megjelentetnek: legyen szó zűlésről, születésről, párkapcsolatról, boldogságról vagy egy bájos-, esetleg szomorúság történetéről.

Szeretnének mihamarabb egy erős virtuális közösséget létrehozni, hogy azután megfogva egymás kezét erősebben hallathassák hangjukat a valódi világban és ezzel megkönyítsék saját életüket is!

Barankovics Istvánra emlékeztek Polgáron

Barankovics Istvánra emlékeztek március 11-én a Hajdú-Bihar megyei Polgáron, a politikus szülővárosában. A megemlékezést, amelyen a helyi tagok, Polgár város lakói, a KDNP megyei elnöksége és a megyében élő és tevékenykedő kereszténydemokraták vettek részt, a Kereszténydemokrata Néppárt Polgári Szervezete rendezte.

K.GY.

A megemlékezés a római katolikus templomban kezdődött meg, a Barankovics István lelki üdvéért tartott mise után érkeztek a megemlékezők az egykori politikus szülőházához. Az emléktábla megkoszorúzása előtt Oláh József, a Polgári KDNP elnöke tartott ünnepi beszédet, aki Barankovics István életútjának bemutatása mellett politikai elveiről beszélt. „Tisztes jólét, amit a munka biztosít, szabadság, amely nem ismer elnyomást, és nemzeti függetlenség, amely nem sért senki mást – ez az az ország, amelyet építeni akarunk” – idézte a Demokrata Néppárt vezetőjét. Kitért arra is, hogy ez az emléktábla, amelyet most megkoszorúznak, nem sokáig marad-

hat e helyen, hisz a mostani szocialista városvezetés a városközpont rehabilitációja, illetve átépítések kapcsán a szülőház lebontásra készül. Remélhetőleg egy Barankovics-szobor fogja megjeleníteni az emlékhelyet. Sajnálatos módon a városvezetés nem tartotta fontosnak megkérdezni a KDNP helyi szervezetének véleményét. Mindezek figyelembevételével a KDNP helyi vezetése továbbra is kitartó hittel, keresztény szellemű elkötelezettséggel fogja Barankovics István emlékét ápolni – zárta beszédét Oláh József.

Antal Szabolcs, a KDNP Hajdú-Bihar Megyei Szervezetének elnöke köszöntőjében örömét fejezte ki, hogy a helyieknek fontos a kereszténydemokrata politikus alakja és emléke. Hangsúlyozta, hogy a városnak büszkeséggel kell ápolnia Barankovics István emlékét, hiszen az ő munkássága irányító lehet a város mindenkoros lakosai számára a köz- és a civil életben egyaránt.

Segítsék a Barankovics-szobor felállítását

A Kereszténydemokrata Néppárt, a Barankovics István Alapítvány és Pálffy István hajdú-bihari területi országgyűlési képviselő kezdeményezik, hogy a párt elődjének, a Demokrata Néppártnak nagy formátumú vezetője kapjon méltó emlékművet szülővárosában, Polgáron. A jótékony közadakozásnak köszönhetően Barankovics István először kaphatna köztéri szobrot Magyarországon. A politikus alakjának bronzba öntésére a kezdeményezők Kligl Sándor szobrászművészt kérték fel, és Polgáron, a város központjában a Barankovics-évfordulón tervezik leleplezni az alkotást. A kezdeményezők kérnek minden kereszténydemokrata érzelmű polgárt és támogatót, hogy adományaikkal segítsék a szobor felállítását, hogy Barankovics István megformált alakja Polgárról hirdesse a kereszténydemokrácia kétezer éves elveit.

Az adományokat a szobor elkészítéséhez a Barankovics István Alapítvány CIB Banknál vezetett, 10700024-44927406-51100005 számú bankszámlájára várjuk. A megjegyzés rovatban kérjük tüntessék föl, hogy „SZOBOR”.

Kizárólag banki átutalással tudunk támogatást elfogadni!

Köszönjük!